

Seçim, baraj ve başarı koşulları!

Haziran seçimleri yaklaşırken en popüler ve hiç kuşku yok ki temel tartışmalardan birisi HDP'nin seçimlere parti olarak mı yoksa bağımsız adaylarla mı gideceği? Bu tartışma özellikle medyada ve egemen sınıflar arasında yoğun bir manipülasyon ve "samimi" uyarılar eşliğinde sür-

dürülmektedir.

HDP seçimlere barajı aşamama pahasına parti olarak gireceğini en yetkili ağızlardan açıklamış durumda. Sadece HDP cenahında değil PKK cephesinde de HDP'nin seçime parti olarak girmesi gerektiği çeşitli defalar açık şekilde ifade edildi.

📧 Sayfa 08

Faiz Lobisi değil, AKP'nin faiz fobisi!

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde yaptığı Merkez Bankası'na, tabiri caizse, ayar veren/hizaya çeken konuşması onlarca veri ile doludur. 12 yıllık iktidarı boyunca üst düzeyde bir çaba ile egemenlerin yelkenine rüzgâr dolduran AKP'nin "faizleri düşürün, ne bekliyorsunuz" yönlü açıklamaları

da, yine aynı kaygıyı barındırmakta, deşifre ettiği AKP'nin 2015 ekonomik yönelimi ile ülkemiz emekçi sınıflarının sırtındaki kamburun büyüyeceğine, AKP'nin taban bulduğu sermaye çevresinin ise ayakkağı kutularından taşan paraları kat kat fazlası ile cebeye indireceğine işaret ediyor.

📧 Sayfa 09

Özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 26

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

12-18 Şubat 2015

Özgür Gelecek'ten

Bu sayıda teğet geçmediklerimiz

Merhaba

Bu sayımızda yaşanan gelişmelerin hemen hepsine yer vermeye çalıştık. Meclise gelen "İç Güvenlik Paketi"nden metal grevinde yaşananlara kadar birçok konuya yer verdik. Bu hafta canımızı yakan bir gelişme ise bu ülkenin hala kanayan yarası olan yargısız infazların, gözaltında kaybedilenlerin davalarının düşürülmesi oldu. Hem de hala İstanbul, Amed, Êlîh (Batman) ve Şirnex'te çocuklarını ve yakınlarını kaybedenler bir umutla beklerken...

Diğer yandan Meclis'e "bekar erkeklerin cinsel ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için haftalık 75 TL ödenek verilmesi" dilekçesi ile giden avukat bozuntusuna canımız sıkılmadı değil. Bu yüzden onu da teğet geçmedik.

Ve tabii Kobanê... Harabeye dönen onurlu şehir... Sayfalarımızda oraya giden ve sınırda nöbet tutan muhabir ve okurlarımızdan izlenimlere ulaşabilirsiniz.

Göğün Yarısı

Konferansa az kala...

📧 Sayfa 07

Emekçinin Gündemi

Sınıf bilincini kuşan, sınıf çalışmasında yoğunlaş!

📧 Sayfa 05

Gündem

Faşizmin güncellenmesi

📧 Sayfa 03

Pusulâ

Kampanyalar ve çalışma tarzımız üzerine...

📧 Sayfa 11

Makul şüpheliler!

Gerçek şüpheliler!

Devlet, kendisine muhalif her kesimi şüpheli görüp "İç Güvenlik Paketi" görüşmelerini yaparken yine halkı ezmeyi, sindirmeyi, korkutmayı planlıyor... Şüpheli gördüğü herkese yaptığı işkenceleri, tutuklamaları, gözaltıları bu paket ile yassallaştıran ve ağırlaştıran devlete karşı:

Evet, hepimiz makul şüpheliyiz!

Bu şüpheli olma hali kuşkusuz, gözaltında kaybedilip ardından davalarımızın zamanaşımına uğramasından, Cizîre'de henüz çocuk yaşta ölümlerimizden, Kobanê'de IŞİD zulmüne uğramamamızdan, Roboski'de bombalanmamızdan, Soma'da, Torunlar'da Ermenek'te canımızın hiçe sayılmasından ve daha nicelerinden kaynaklı! Tüm uygulamalarımızın, Gezi İsyanı ve Kobanê Serhildanı'nda meydanları fethetmemizden kaynaklandığını biliyoruz; yasalarımıza karşı "şüpheli", "çapulcu", "eşkiya" olmaya devam edeceğiz!

Taşeronlaşma ve işçi cinayetlerine karşı **mücadeleye!**

📧 Sayfa 4

Kobanê zaferinin yakın tanığı:

Pirsûs!

📧 Sayfa 13

CİNSEL ŞİDDETE KARŞI KADIN KONFERANSI

1- Cinsel şiddet nedir?

Lale Tarih (Sivil Toplum Uzmanı)
Beyrut Akar (Sivil Toplum Uzmanı)
Ayşe Kaya (Sivil Toplum Uzmanı)
Ay. Kübra Gündüz (Sivil Toplum Uzmanı)

3- Forum

Cinsel şiddetle karşı nasıl mücadele edeceğiz, kendimizi savunmanın konularını-göçmenlerin yolları nelerdir?

2- "Kadının beyanı esaslıdır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir" ilkesi nedir?

Av. Deniz Bayram
Melik Osman (Sivil Toplum Uzmanı)
Rahime Karar (Sivil Toplum Uzmanı)

Tüm bu sorulara beraber tartışmaya, yanıtlamaya ve hep birlikte cinsel şiddete dur demeye çağırıyoruz!

yeni demokrat kadın

Tarih: 21-22 Şubat 2015
Saat: 10.30-17.00
Yer: Taksim Hill Otel

Devrim mücadelesini yüreğinde duyup, yüreğiyle yaşayan yoldaş;

Nesibe!**Konferans çalışmalarından
İstanbul**

* Avrupa Yakası'nda biraraya gelen kadınlar, konferansın ilk gün konusu olan "Cinsel şiddet nedir?" konusuna dair tartışma gerçekleştirdiler. "**Teklif mi taciz mi?**" konusunu tartışan kadınlar, tacizi tanımaya-tanımlamaya çalışırken diğer yandan kadının da taciz edip edemeyeceği üzerine konuşular. Kadının taciz etme meselesini yaş-statü-mevki ile bağdaştırarak durumun yine erk olmayla alakalı olduğunu ortaya koyan kadınlar, bir sonraki atölye konusunu cinsel şiddet karşısında kadınların tavrı ile devam ettirme kararı aldılar.

* **Gülsuyu:** 6 Şubat günü aldığı atölye çalışmasında "**Kadın beyanı esastır**" ilkesini tartıştı. Kadınlar hayatın her alanında karşılaşılan cinsel şiddete karşı kadın beyanını esas almak üzere sergilenen bir tiyatro oyunu ile tartıştılar. Kurumlar içerisinde yaşanan-yaşanabilecek tacizi ve karşısında alınan tavrı konu edinen tiyatro ile kadınlar, kadının rahatsız olduğu bir davranış biçiminde ispat yükümlülüğünün erkeğe ait olduğunu ifade ettiler. Çalışma kadın dayanışmasının vurgulanması ile sonuçlandı.

İzmir

Bir taraftan atölye çalışmalarına devam ederken, diğer taraftan hem kadın kurumları ile görüşmeler ve konferansın kitle ayağı için çalışmalarımıza başladık. Öncelikle edindiğimiz makalelerle okumalara başladık. "**Cinsel taciz üzerine**" adlı makaleyi biraraya gelerek okuduk.

Ayrıca geçtiğimiz günlerde **Siyah Pembe Üçgen Derneği** tarafından "**Şiddetsiz İzmir**" şiarıyla yapılan bir eğitime YDK olarak katıldık. Bir gün boyunca süren eğitimde "Cinsel şiddet nedir", "Cinsel şiddete karşı neler yapılabilir", "Cinsel şiddete uğrayan kadınların başvurusu alınırken neler yapılabilir" şeklinde üç ayrı başlığın olduğu eğitim konferansımızın ilk günkü konuları içeren bir eğitim olması açısından oldukça verimli ve geniş çaplı bir atölye oldu bizler açısından.

Ankara

Ankara YDK, konferansa 6-7 Şubat günü Yüksel Caddesi'nde yaptığı kermes ile kadınlara çağrıda bulundu. Kermesin tüm gelirini konferans giderlerine ayıran Ankara YDK, kermeste kadınlarla sohbet etti, halaylar çektii. 6 Şubat günü ise kermes standının kaldırılmasının ardından polisler halay çeken kadınlara saldırdı, konferansa dair ozalitleri ve afişleri yırttı.

Bazen bir yoldaşını anlatmak, kendinle hesaplaşmaktır. Ne yaptığını, ne kadar değiştiğini, şimdi nerede olduğunu ve o giderken senin neden geride kaldığını düşünmen ve sorgulaman demektir. Ve biraz da bu yüzden zordur gidenleri anlatmak... Hele de hem giden hem de geride kalanların yaşı biraz ilerlemişse ve ölümsüzleşen "silah" başında değil de hastalık vs.'den terk etmişse bizi; o zaman bir de bu duyguya "**Yaşlandın, seni yakından tanıyanlar da bitiyor**" hissi eklenince, anılara daha fazla sarılacak kadar şefkat dolu olursun ama yılların azizliğine uğrar, hepsini anlatamazsın.

Nesibe'yi (Kaş) anlatmak, onu yakından tanıyanlar için bu yüzden zor oldu. Zaten yanlış bir şekillenmiş, devrimcilikten uzak bir algı olarak; "silah" ve "görev" başında şehit düşmemiş bir kişi olduğu için Nesibe, içimiz yanarak söylüyoruz ki, diğer şehitlerimiz gibi bir etki yaratmadı. Oysa Nesibe, her daim "görev", her daim "silah" başındaydı. Ama sınıf mücadelesine yalnız "namlunun ucundan bakanlar" ne devrimin bize yüklediği andaki görevleri görebilirler ne de devrimin tüm silahlarını sırtlayabilirler!

Asıl konumuza, Nesibe'ye dönersek; onu yakından tanıyan ve kırdan şehire, hemen hemen tüm mücadele alanlarında beraber faaliyet yürüttüğü bir yoldaşından dinledik. Nesibe'yi ilk 1980'lerin son yıllarında Bayrampaşa Hapishanesi girişinde görüş için beklerken hatırlıyor. O açık görüşte birlikte gözaltına alınmış ve 5 gün birlikte tutulmuşlardı. Oradan beri Nesibe'yi "**O da benim gibi okuyan-yazan, mücadeleyi böyle bilenlerden değildi**" diyerek "**Biz bu mücadeleyi yüreğiyle bilen, sahiplenendik**" şeklinde anlatıyor.

"Ben senin sesini dağların ötesinden alırım yoldaş"

Nesibe yoldaşın en çok illegal yaşam kurallarına önem verdiğini söyleyen yoldaş, bir keresinde, randevuda kendisini karşılamaya gelenin Nesibe olduğunu gördüğünde gerekli parolayı söylemeden yanına gittiğini ve bu yüzden Nesibe'nin kendisini çok ciddi eleştirdiğini anlattı. Buna başka örnekler de var: Görüşte karşılaşmalarına rağmen Nesibe'nin eşinin içeride olduğunu yıllar sonra eşi tahliye edildiğinde öğrenmiş olması ya da neredeyse aynı mahallede oturmalarına rağmen birbirlerinin aynı semtte oturduklarını bile bir randevu sonrası tesadüfle fark etmesi...

Nesibe ile yolları daha sonra gerilla bölgesinde kesişiyor yoldaşın... Yaralı bir gerillanın bakımı sonrası, yoldaş bir birliğe götürüyorlar. Bu arada onların dostluğunu bilen diğer gerilla, yoldaşı dere kenarında bekletiyor. Bir süre sonra Nesibe koşu koşu yoldaşın yanına geliyor ve hasretle sarılıyorlar. Ve o gün akşama kadar dere kenarında sohbet ediyorlar. Ta ki, komutanlar müdahale edene kadar. Onların bu yakınlığı, bu muhabbeti gerilla dönemleri boyunca sürüyor. Diğer gerillalar, "**Siz bu kadar ne konuşuyorsunuz?**" diye arada sitem etseler de, onlar pek birbirinden ayrılmıyorlar. Şehirde de birbirlerini tanıdıkları için arada bu isimleri de ağızlarından kaçırmıyor değiller. "**Birliğin ağır toplarıydık biz. O yüzden de ya ortada ya arkada yürürdük ama hep biz arka arkayydık.**"

Nesibe'nin yoldaşlarını ne kadar çok sevdiğini onunla bir kez yan yana gelen herkes bilir. Yoldaşının anlattığı da bunu destekliyor. Bir gün köye inerlerken fark etmişler ki, asker kendilerinden önce varmış köye ve aydınlatma fişegi atıp duruyor. Yere yatmışlar, ama her fişek atışında yoldaş başını kaldırıp duruyormuş. Nesibe de her seferinde başını tutup tekrar yatırıyor. "**Benden daha tecrübeliydi. Sonra beni eleştirdi, hani biz ağır topları ya Yaralanırsak yoldaşlar bizi taşıyamaz dedi.**" Yoldaşa hep, "**Korkma! Derenin ötesinden, dağların ardından da olsa alırım ben senin sesini, merak etme!**" deyip, korktuğu zamanlarda destek oluyormuş.

Nesibe'nin önemli özelliğinin emekçiliği olduğunu anlatıyor yoldaş ve hastalıklardan da çok korktuğunu... "**Gerilla birliğinde bir yoldaş vardı. Ayda bir mutlaka hasta oluyordu ve biz onu sırtımızda taşıyorduk. Nesibe, bu duruma kızılıyordu ve hasta olmaktan korkuyordu.**"

Daha sonra kaçkınların yaşadığı 2. OPK (6. Konferans) sürecinin ardından gerillaların bir kısmı kırsaldan şehre gönderilirler. Nesibe de bunlardan biridir. Bu kez Elazığ'da çalışma yürütmeye başlar. Bir taraftan kütüphane kurar, bir taraftan da İHD'nin şubesinin açılışı için uğraşır. Ama zorlu bir süreçtir. Proletarya Partisi darbe yemiştir ve gerilla faaliyeti kadar şehir faaliyetini de etkilemektedir bu durum. Nesibe bu süreçte Proletarya Partisi'nden yana tavrı alır, hem de net olarak... Bu yüzden devrim mücadelesine namlunun ucuyla bakanlardan işkence bile görür. Bu sadece netliğini pekiştirir Nesibe'nin...

"Yatağında öldü diye suç mu işledi?"

Nesibe'nin önemli özelliklerinden biri de (gerilla faaliyeti dahil) tüm bu faaliyetlerini yürütürken, aynı zamanda 2 çocuk annesi olmasıydı. Kendisi de o dönemde bir çocuk annesi olan yoldaş, Nesibe ile ortak yanlarının bu yüzden çok olduğunu anlatıyor. Çocuklarını ne kadar çok sevdiğini anlatıyor yoldaş. "**Çocuklarından bahsederken gözlerinin içi parlardı. Benim 11 kardeşim var' derdi Nesibe. Bu yüzden ardında bıraktığı çocukları için endişelenmezdi.**" Ancak Nesibe, o hasta haliyle Berkin Elvan'ın cenaze törenine geldiğinde çocuklarının mücadeleye yaklaşımı konusunda sitemliydi ve sitemini yine yoldaşıyla paylaşmıştı.

Nesibe'nin çocuklarının devrimci ya da kendi yoldaş olup olmayacağını merak ettiğini anlatan yoldaşın bir de sitemi var ... Haklı bir sitem... "**Nesibe, annesini çok seviyordu. Bu yüzden annesinin mezarına gömülmek istedi. Buna rağmen gerilladayken de 'Ailem cenazemi vermezse eğer, beni burada bir taşın altına gömün' derdi. Yatağında öldü diye suç mu işledi Nesibe? Düşman kurşunu ile gitmedi, amansız bir hastalıkla gitti. Biz de ona 'senin yanındayız' demek istedik. Ama onun doğrudukları, ona, onun kararına saygı göstermedi.**" Evet, biz de Nesibe'yi her andığımızda içimiz biraz da bu yüzden yanacak... Bu yüzden Nesibe yoldaşa hakkıyla bir uğurlama yapamadığımız için buruk olacağız. Ama devrimin bu sessiz emekçisini unutmayacağız!

(Bir yoldaş)

"Emeğin türküsünü söylüyoruz!"

İşçi sınıfına dayatılan kölece çalışmanın yoğun bir biçimde yaşandığı işçi kenti Bursa'da Özgür Gelecek gazetesi tarafından

bir dayanışma gecesi düzenleniyor. Gecede çeşitli sanatçıların yanı sıra farklı mücadele alanlarından katılımcılar da yer alacak. Tüm işçi ve emekçileri, Özgür Gelecek okurlarını dayanışma gecemizde emeğin türküsünü birlikte söylemeye çağırıyoruz.

PROGRAM:

* Hakan Yeşilyurt, Pınar Aydınlar, Grup İsyan Ateşi
* Direnişçi işçiler, Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik Temsilcisi, Taylan Kulaçoğlu...

Tarih: 21 Şubat 2015 Cumartesi
Saat: 19.00

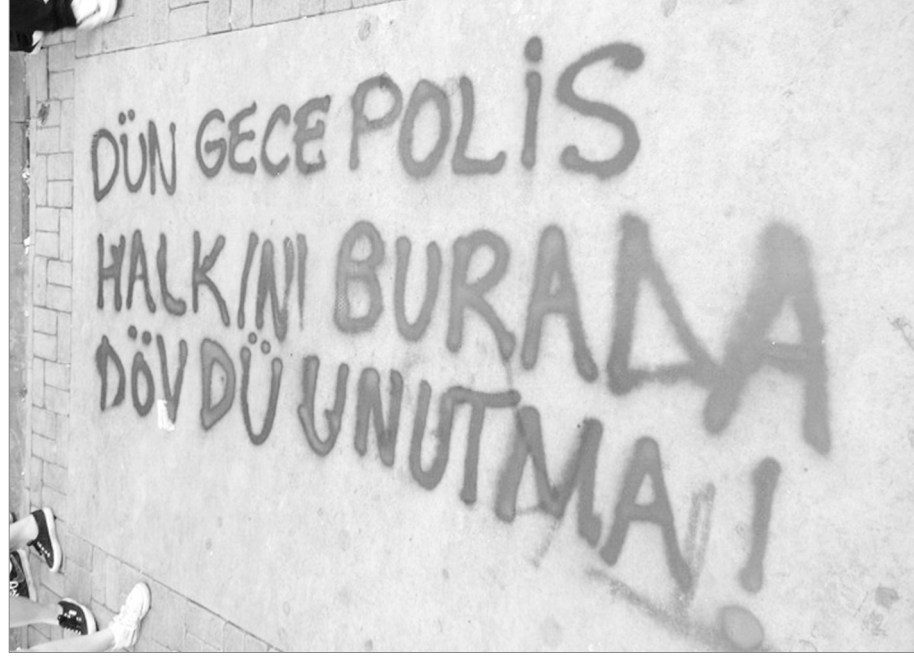
Yer: Çağrı Düğün Salonu/ Fomara Meydanı (Fevzi Çakmak Cd. Katlı Otopark Üstü Kat: 8 Osmangazi)
Özgür Gelecek Bursa

“İç Güvenlik Paketi” adı altında mecliste görüşülen yasa tasarısı yeni tartışmalara yol açtı. Bu tartışmalar içinde öne çıkan ise memlekete “AKP faşizmi”nin geleceğidir. Oysa TC devleti daha kuruluşundan itibaren faşist bir yönetim şekline sahiptir. Yasalaştırılması amaçlanan paketle, TC devleti hiçbir yere gitmediği gibi, bu paketle önümüzdeki bahar faşizm gelmeyecektir! Yasa nedeniyle “AKP faşizmi”nden bahsedip, TC faşizmini göz ardı edenler sorunlu bir bakış açısına sahiptir. Bu yaklaşım, 90 yıllık Kemalist faşizm gerçekliğinin üzerini örtmesinin yanında, memlekette faşizmin şu veya bu kişinin, şu veya bu partinin değil; Türkiye’nin sosyo-ekonomik yapısının ürünü ve zorunlu olarak Türk hakim sınıflarının yönetim şekli olması kavrayamamıştır.

Memlekete faşizm AKP’yle gelmedi ve AKP’nin hükümetten düşmesiyle ortadan kalkmayacaktır. Buna rağmen AKP hükümetleri döneminde faşizmin bu kadar dillendirilmiş olmasının nedeni iktidar olanaklarını kaybeden Kemalistlerin ve onların müttefiklerinin propagandalarından bağımsız değildir. İlginç olan, bugün “İç Güvenlik Paketi”yle geleceği ilan edilen “AKP faşizmi”nin, tıpkı bir dönemin tek parti CHP’sinin iktidarını hatırlatmasıdır. Yasalaştırılması hedeflenen paketle, tıpkı Kemalist diktatörlüğün tek partili rejiminde olduğu gibi yargı eliyle yürütülen faşist zulmün ve uygulamaların, polis, vali, kaymakam gibi mülki amirlere devredilmesi amaçlanmaktadır. Tek parti daha doğrusu tek adam diktatörlüğüyle R. T. Erdoğan’ın iktidarı güçlendirilmektedir. Fıli başkanlık rejimi uygulamaya konulmaktadır.

Bir anlamda 1930’ların tek parti faşizmi güncellenmektedir. Bu anlamıyla eğer bir değişiklikten bahsedilecekse, “çok partili faşizmden, tek partili faşizme dönüş” yaşanıyor denilebilir! Kemalist faşist diktatörlüğün, İslamcı söylemlerle güncellenmesi söz konudur. Çünkü sınıf temsiliyeti ve emperyalizme uşaklık temelinde günümüzün “en iyi” Kemalistleri AKP’lilerdir! Kemalizm’in özellikle “aydınlanmacı” kimi yönlerinin törpülenerek, işçi sınıfı ve halka yönelik hakim sınıfların saldırılarının maskelenmesi, günümüz İslamcı kadrolarının başarısı olarak kaydedilmelidir.

Bu yasa tasarısının İslamcı hakim sınıf kliğinin kendi içindeki dalaş sonrası gündeme gelmesi, ilerici demokratik çevrelerde yasal düzenlemenin hedefi noktasında bir kafa karışıklığına yol açtı. Öyle ya madem Kürt hareketiyle bir “çözüm süreci” yürütülüyor ve süreç sonucunda barış gelecek, öyleyse bu yasa tasarısının hedefi nedir? Gülen Cemaati her ne kadar son süreçte hiç de alışıktımadığı bir şekilde “demokrasi” taleplerini dillendirip, adliye ve hapisane önlerini gösteri alanlarına çevirmiş olsa da, bir demokrasi gücü olamayacağı çok açıktır. Kuşkusuz hakim sınıf klikleri kendi aralarındaki dalaşta da bu tür yasal düzenlemelerden rakip kliği geriletmek için faydalanacaktır ama asıl hedef-

FAŞİZMİN GÜNCELLENMESİ

Faşizmin saldırıları arttıkça, kitlelerin sokağa ilgisi azalmamakta, aksine artmaktadır. Böyle bir yasa tasarısının hazırlanması bu anlamıyla tesadüf değildir. Son birkaç yıldır kitleler şu veya bu nedenle de olsa sokaklara çıkmakta, kitlelerin içinde devrimci bir eğilim açığa çıkmaktadır. Bu durum da TC devletini ve AKP hükümetini kaygılandırmış ve kendince önlemler almaya itmiştir.

te olacak olan her daim işçi sınıfı ve halk olacaktır. Memlekette sokağın asıl sahipleri ve bu anlamıyla iktidarın hedefinde olan güçler ilerici, devrimci hareketlerdir. Yasayla amaçlanan hakkını arayan, demokratik hakları için sokaklara çıkan ya da herhangi bir gerekçeyle hakim sınıfların ve onların devletin protesto edilmesini daha başından engellemektir. Bu anlamıyla “iç güvenlik paketi” işçi sınıfı ve halkın değil hakim sınıfların ve onların devletin güvenliği ni sağlamayı hedeflemektedir.

AKP iktidarının “iç güvenlik paketi” altında “faşizmi güncellemesi”nin asıl nedeni başta Gezi İsyanı olmak üzere iktidara karşı gelişen tepkilerdir. Önce Gezi sonra yolsuzluk ve hırsızlık protestoları ve hemen ardından da Kobanê Serhildanı’yla açığa çıkan kitlelerin sokak eylemleri ve bu eylemlerin iktidarı sarsan yapısı, faşizmi kendi güvenliği konusunda adım atmaya zorladı. “Makul şüpheli”nin gündeme gelmesi bu süreç sonrasıdır.

Kesin ve net olarak ifade etmek gerekir ki, çıkartılması hedeflenen yasa paketinin hedefinde işçi sınıfı ve halk vardır. Türk, Kürt uluslarından çeşitli milliyet ve mezheplerden işçi sınıfı ve halkın, her türlü demokratik hak ve özgürlük eksensiz talepleri bu yasayla yanıtlanacak, faşizm uyguladığı zulmü yasal hale geti-

recektir. Yasanın hedefinde doğrudan sendikal hakları için eylem yapan işçiler, topraklarını korumak isteyen köylüler, en demokratik haklarını kullanmak isteyen Kürt halkı ve diğer milliyetler, inançlarını özgürce yaşamak isteyen Aleviler ve diğer ezilen mezhepler, artık katledilmek ve şiddete maruz kalmak istemeyen kadınlar, katlamalı harç oyunlarıyla eğitim hakları gasp edilen ve geleceksizleştirilen halk gençliği olacaktır. Kısacası bu yasayla hakkını arayan bunun için sokağa çıkan her TC vatandaşı “makul şüpheli” ilan edilmektedir. Çıkartılması hedeflenen yasa paketiyle “makul şüpheli” ilan edilen herkes başta yasal olarak katledilmek üzere, gözaltına alınma ve yıllarca hapis yatma tehdidiyle karşı karşıyadır.

Faşizme karşı mücadele etmek görevdir ve meşrudur!

Öte yandan şunu da vurgulamamız gerekir: Faşizmin saldırıları arttıkça, kitlelerin sokağa ilgisi azalmamakta, aksine artmaktadır. Böyle bir yasa tasarısının hazırlanması bu anlamıyla tesadüf değildir. Son birkaç yıldır kitleler şu veya bu nedenle de olsa sokaklara çıkmakta, kitlelerin içinde devrimci bir eğilim açığa çıkmaktadır. Bu durum da TC devletini ve AKP hükümetini kaygılandırmış ve kendince önlemler almaya itmiştir. İç güvenlik paketinin asıl hedefinde işçi sınıfı ve halk vardır. İşçi sınıfı ve halkın kendi haklarına sahip çıkması, demokratik taleplerini dillendirmesine karşı faşist yasal düzenlemelerle engel olunması çabası vardır.

İşçi sınıfının ve halkın canına kastedilen bu “seri katil”e karşı “halkın direnme hakkı” vardır. Ama bu hak öyle Kemalistlerin iddia ettiği gibi yeni ortaya çıkmış değildir. Dün Kemalist faşizme karşı olduğu gibi, bugün onun kimi kaba yanlarını törpüleyerek güncellenmiş olan ve bu anlamıyla Kemalizm’in halk düşmanı fitratını layıkıyla temsil edenlere karşı direnmek, (onların çok sevdiği şekilde ifade ederse), şiddete başvurmak meşrudur! Yüreği işçi sınıfından yana atan, ezilenlerin yanında saf tutan herkes için bir görevdir!

Türk hakim sınıfları bu türden faşist yasalarla, işçi sınıfının ve halkın, halk gençliğinin demokratik hakları ve özgürlüğü için mücadelesini, “yasal” sınırlara hapsedmek istemektedirler. Nitekim geçtiğimiz hafta metal işçilerinin grevi “milli güvenlik” gerekçesiyle altı ay ertelendi. Böylelikle sınıfın en etkili mücadele silahlarından biri olan grev hakkı, “yasalar”, “hukuk devleti” denilerek gasp edildi. Ama işçi sınıfı kendiliğinden de olsa bu cendereden çıkış yolunu grev yasağını zorlayan çeşitli fiili ve meşru eylemlerle, kimi fabrikaları işgal işaretleriyle vermiştir.

Bu grev ve sonrasında yaşananlar ülkemizde en demokratik hak talepleri dahi faşizmin saldırısı altında olduğunun ispatıdır. Sokağa çıkan, demokratik haklarını talep eden, özgürlük isteyen her sınıf ve toplumsal kesim faşist zorla yanıtlanmakta ve çözüm olarak meclis ve sandık adres gösterilmektedir. Türkiye’de faşist zor parlamentoyla maskelenmekte, uygulamaya konulan baskı yasalarının çıkarıldığı ve son olarak daha net görüldüğü üzere, her türlü yolsuzluğun ve hırsızlığın akladığı bir kurum olarak işlev görmektedir. Bu gerçekliğe rağmen var olan haksızlıklara itiraz eden, çelişiklere işaret edenlere “sandık demokrasisi” ve parlamento çözümleri olarak gösterilmekte, ülkenin bir “hukuk devleti” olduğu her fırsatta hatırlatılmaktadır. Şimdi çıkarılması gündemde olan yasayla da amaçlanan siyasetin sadece ve sadece “sandık”la, “meclis”le yapılması, “sokak siyaseti”nin “terör” ile eşitlenmesidir.

Bu tuzağa düşmemek gerekir. **Devrimciler, sınıf düşmanlarına karşı, legal ve illegal bütün mücadele biçimlerinden yararlanılabileceği gerçeğinden hareketle, seçimler de dahil olmak üzere her türlü legal mücadeleden, silahlı mücadele başta olmak üzere illegal mücadelenin bütün biçimlerinin kullanılmasını gerektiğinin bilincinde olmalıdırlar.** Bunu ifade ederken ülkemizde başından itibaren faşizm gerçekliğinin olması, devrim iddiasında olan bir anlayışın en başından itibaren illegal ve silahlı mücadele temelinde örgütlenmesi gerekliliğinin ortadan kalkmadığını, aksine yarım asırlık tecrübenin bu gerçeği fazlasıyla kanıtlamıştır.

Özellikle de seçim sath-ı mahalline girilen bu günlerde, bu gerçeğin altı bir kez daha çizilmelidir. Seçimlere doğrudan katılım hedeflenmeden de, başta Kürt ulusal hakları olmak üzere, işçi sınıfı ve halkın demokratik hak ve özgürlük taleplerini genişletecek bir siyaset izlenebilir. Dolayısıyla ülkemizde seçimlerin ve parlamentonun işlevinin farkında olarak, olanakların kullanımını reddedilmemelidir. Faşizmin “iç güvenlik yasası”yla kitle hareketlerine ve onların içinde yer alan devrimci hareketlere yönelik saldırısı sokakları terk etmeyecek püskürtülecektir. Hatta denilebilir ki faşizmin bu saldırganlığı, doğru temelde ele alınırsa devrimci hareketlerin mücadeleyi yükseltmesine zemin teşkil edebilir.

Boydak işçisi: “Kaybedecek birşey yok”

İstanbul: Türkiye’de mobilya sektörünün önde gelen isimlerinden olan Boydak Grubu’na ait 5 fabrikada binlerce işçi 5 Şubat sabahından itibaren iş bırakarak direnişe geçti. Fabrikalarda çalışan bine yakın işçinin eylemi Kayseri Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu bulunan ve aynı sermaye grubuna ait Merkez Çelik fabrikasının önünde gerçekleşti. İşçilerin talepleri

ni görmezden gelen fabrika yönetimi Ocak ayı itibari ile işçilerin maaşlarında düzenleme yapacağını belirtmişti.

Gazetemize açıklama yapan işyeri temsilcisi **Cengiz Ertaş** sürecin bitmediğini belirtti, “Bir toplantı gerçekleştirdik ve talep ettiğimiz zammın hayata geçirilmesini belirttik. Zamların yapılmaması halinde sözleşmeye imza atmayacağımızı

belirttik. Bize verilen bir söz vardı; Ocak ayı itibari ile haklarımızı vereceğiz diye ancak bu hakkı mevcut personel değişimi ve artışı nedeniyle Şubat ayına ertelediklerini söylediler. Biz ise Ocak ayı itibari ile atılan imzanın ve verilen sözün gerçekleştirilmesi gerektiğini belirttik. Ancak bir anlaşma sağlanamadı. Sözleşme ise şerhli imzalandı. Bu noktada eğer Şu-

bat ayı için verdikleri sözü tutmazlarsa ip incelendiği yerden kopacaktır” dedi.

Taşeronlaştırmaya ve işçi cinayetlerine karşı mücadeleye!

Sistematik bir şekilde uygulanan esnek ve kuralsız çalıştırma koşullarının işçi sınıfı içersinde yarattığı örgütsüzlük ve taşeronlaştırma ile birlikte artan sömürü politikaları ile kapsamlı saldırıların işçileri zapturapt altına almaya çalıştığı bir süreçte taşeronlaştırmaya ve işçi cinayetlerine karşı kampanyaya hazırlanıyoruz. “Asgari ücret” kampanyamızın ardından şimdi **20 Şubat**’ta başlayıp 1 Mayıs’ta sonlandırmayı düşündüğümüz “taşeronlaştırma ve işçi cinayetlerine” karşı kampanyamızın hazırlıklarına başladık.

Kampanyamızın temel hedefi; en açık ifadesiyle “kendimizi örgütlemek”tir. Kampanya süresince öncelikle geniş toplantılar olarak eğitim çalışmaları ve paneller örgütleyerek iç örgütlülüğümüzü güçlendirmek, kolektif çalışmayı geliştirmek, kurumsallaşmamız noktasında tartışmalarımızı derinleştirerek ilerlemek önce kendimize müdahale ederek mevcut gerçekliğimizi değiştirmek için devrimci misyonumuzu kavramak ve kavratmak asıl hedefimizdir. Kampanya sürecimiz başta DDSB’liler olmak üzere işçi sınıfını taşeronlaştırmanın sebepleri ve sonuçları konusunda “bilgilendirmek”, taşeron sistemiyle mücadeleyi güçlendirmek açısından önemli bir yerde durmaktadır.

Geçmiş sürecimize oranladığımızda taşeronlaştırma ve işçi cinayetlerine karşı kampanyamıza, içeriğini çok daha kapsamlı bir şekilde tartışarak başladık. Genel anlamda taşeronlaştırmanın yarattığı sonuçlar, bunun yanı sıra taşeronlaştırmayla mücadele yol ve yöntemlerini geliştirmek için kendimizi nasıl daha fazla örgütleyeceğimiz konusunda tartışmalar yürüterek kampanyamızın içeriğini oluşturmak faydalı olmuştur. Kampanyamız taşeronlaştırma ve işçi cinayetlerini bütün yönleriyle ele alabilmeyi önüne koymakla birlikte bütün pratiklerimizde taşeron sisteminin bir kampanya çalışmasıyla sonlanmayacağını gören bir bakış açısıyla ilerlediğinde başarılı olacaktır.

2002 yılında 350 bin işçi taşeronda çalışırken bu gün 1,7 bin işçinin çalıştığı bu sistem “**Taşeron Cumhuriyeti**” tanımını doğrulamaktadır. AKP devletin geleceğine uygun bir şekilde taşeronlaştırmanın kapsamını genişletmek için yoğun bir mesai harcamaktadır. Bu çabaları göz önünde bulundurarak devlet cephesinden yapılmak istenenin işçilere etkili bir biçimde anlatılmasına duyulan ihtiyacı karşılamak noktasında kampanyamız önemli bir araçtır. İşçilerin her gün daha fazla güvencesizleştirilerek, örgütsüzleştirilmesinin bugün adı taşeronlaştırma sistemi haline dönüşmüştür. Bu açıdan taşeronlaştırmaya karşı mücadele aynı zamanda

sendikasılaştırmaya, örgütsüzleştirmeye, işçi cinayetleri vb. karşı mücadeleyi de kapsayacak şekilde ele alınmalıdır. Diğer yandan 1886 işçinin katledildiği bu dönem kampanyamızın taşeronlaştırma-işçi cinayetleri bağlantısını da ortaya koyacak şekilde vurgulara yer vererek sistemin ölüm üreten politikalarına karşı etkin örgütlenme çağrılarını dönüştürülmelidir. Kampanyamız boyunca hangi konuyu nasıl vurguladığımız çok önemli, eksik tariflenen her konu birçok hatalı anlayışı ortaya çıkabilmektedir.

Örneğin; Taşeronlaştırma işçi cinayetlerinin artmasında önemli bir etkenidir ancak tek bir etkenmiş gibi de algılanmamalıdır. Böyle bir yaklaşım sistemin gerçek yüzünü anlatmak noktasında eksik ve hatalı olacaktır. Taşeronlaştırmanın yasaklanması gerekliliğine vurgu ile birlikte taşeron yasaklanırsa işçi sınıfı kurtulur gibi bir anlayışa düşülmeden esasta sistemin bir sömürü aracı olarak kullanılan taşeron çalıştırma, istihdam büroları ya da işçi kiralama büroları gibi konular kampanyamız boyunca etkin şekilde teşhir edilecektir. Yine esnek çalıştırmanın yarattığı güvencesizlik kavramını tarif ederken işçi sınıfının güvenceliği “sigortalı olmak ya da kadrolu olmak” şeklindeki algılayışına özel dikkat ederek asıl güvencenin örgütlülük olduğunu, sınıf sendikacılığı çizgisinde örgütlenmiş sendikal örgütlülük olduğuna kampanyamız süresince özel vurgu yaparak kampanyamızı örgütleyeceğiz.

Neden-nasıl bir kampanya kadar kampanyamızı nasıl işleteceğimiz de çok önemlidir. Kampanya hazırlık için yaptığımız geniş toplantımızda seçtiğimiz

kampanya örgütlenme komisyonu daha önce örgütlediğimiz asgari ücret kampanyasındaki eksik yaklaşımlarımızı gidermek açısından önemlidir. Sürekli bir şekilde işlerin belli arkadaşlara kalması, tüm yoldaşlarımızın daha fazla görev ve sorumluluk alması için faydalı olmuştur. Komisyonlar şeklinde örgütlenmek, ihtiyaçlarımıza uygun bir şekilde görev dağılımı yaparak kolektif bir şekilde sürecin yürütülmesi “kendimizi örgütlenme” hedefimize katkı sunacaktır. Komisyon oluşturulurken bütün alanlardan arkadaşlarımızın komisyonda yer almasına önem gösterilmesi olumlu adım olmuştur.

İşçi cinayetleri ve taşeronlaştırmanın en yoğun olduğu alanlar olan tekstil-deri işkolu, inşaat ve belediyeler kampanya çalışmalarını boyunca daha fazla yoğunlaşacağımız alanlar olarak ortaya konmuştur. Bu alanlardaki sendikalarla eş güdümlü çalışabilmek sendikaları zorlamak, bu alanda bulunan arkadaşlarımızın kendi bölgelerinde özgün materyallerle örgütlenme ve alternatif politikalar üretmek üzerine verimli tartışmalar ve bu tartışmalardan çıkan somut programlar etkili bir şekilde uygulandığında kampanyanın işçi sınıfı içersinde örgütlenmemiz noktasında olmaları da ortaya çıkaracaktır. Asgari ücret kampanyamız boyunca zengin, yaratıcı materyaller kullanılmakta yetersizliklerimiz giderilerek taşeronlaştırma kampanyamızı bu yönüyle daha yaratıcı materyalleri ortaya çıkarmak içinde farklı ele almamız gerekmektedir.

Sadece afiş ve bildiri dağıtımlarıyla dar pratik içersinde boğulan bir tarza düşmeyecek şekilde sosyal medyanın etkin bir

şekillerde kullanımı DDSB yayını niteliğinde taşeron gündemli fanzinlerin çıkarılması, duvar gazetelerimizin hazırlanması, Haklarımızı Öğreniyoruz broşürünün çıkarılması kampanyamızı renklendiren araçlar olacaktır. Asgari ücret kampanyası süresince binlerce afiş yapılmış 10 binlerce bildiri dağıtılmıştır hatta öyle bir boyut kazanmıştır ki bu durum birçok alanda afiş ve bildirileri dağıtmak “bitirmek” asıl amaç haline dönüşmüştü. Bu durumumuzu tartışmak ve yanlış anlayışımızla mücadele etmek için öncelikle alanlar belirleyerek bu alan-

larda örgütlenme perspektifiyle çalışma tarzımızı değiştirmek hedeflenmiştir.

Kampanyamız boyunca kadın bakış açısındaki eksiklerimizi, körlüğümüzü görerek bu çalışmada kadın yüzünü ortaya çıkarmak için yürüttüğümüz tartışmalar önemli zaafılarımızı ortaya çıkarmakla birlikte verimlidir. Kadın işçilere yönelik özgün materyaller çıkarmak, kadın işçilerin somut taleplerini vurgulamak, kadın işçilerle toplantılar örgütlemek kampanyanın kadın yönünü oluşturmak için kadının örgütlenmeleriyle toplantılar almak, fikir alışverişinde bulunmak, yani kadın örgütlülüklerinden yardım almak önemli bir yerde durmaktadır. 8 Mart’ta sözü müzü söyleyebilmek işçi kadınları sokaklara, alanlara çağırarak; sendikal alanda kadın örgütlenmeleri ile ortak özgün politikalar üretebilmek gerekmektedir. Kampanyamızın diline, işleyişine, taleplerine yani tamamına kadın bakış açısını yansıtmak, kadınların daha fazla inisiyatifleşmesi ve eksikliklerimizden öğrenmekle mümkün olacaktır.

Kampanyamız, işçi sınıfının bilincinin her gün yeniden üretilen şovenizm zehiriyle kirletildiği sistematik politikalarla mücadele noktasında önemli bir misyonu ve görevi vardır. Sömürü dil, din, cinsiyet gözetmeksizin devam ederken ulusal sorun özgülünde de kampanyamızın devrimci bir tarzda ele alınması tartışılmıştır. Bununla birlikte Kürt işçilere yönelik Kürtçe afişlerin çıkarılması, kampanya süresince işçi sınıfı ve şovenizm konulu geniş kitlelere çağrı yapılarak, belirlediğimiz alanlarda paneller, eğitim çalışmaları örgütlenmesi kendi içimizdeki şovenizmle mücadele açısından önemlidir.

Sonuç olarak;

Taşeronlaştırma ve işçi cinayetleri işçi sınıfının tamamını etkileyecek kadar geniş bir alanı kaplıyor. Bu açıdan kampanyamızın etkili bir şekilde alanlara, sokaklara, fabrikalara taşınması; işçileri örgütlemek noktasında bir başlangıcı ifade etmektedir. Güçlü, kitlesel, yaratıcı bir eylemle başlatacağımız kampanyamız alanlarda özgün eylemler örgütlenerek geniş kitlelerin gündemine taşıyacağımız eylem biçimleri ile aldığımız kararları yaşama uyguladıkça örgütleneceğimizin bilinciyle kampanya çalışmalarımıza odaklanmalıyız.

Kampanyamızı sonlandıracağımız 1 Mayıs günü işçi sınıfının bin bir mücadeleyle kazandığı, egemenlerin yasaklarla, baskılarla içini boşaltmaya çalıştığı bir günü ifade ediyor. Bir final anlamına gelse de 2015 1 Mayısı bizim için bir başlangıcı ifade etmektedir. Deneyimlerimizle daha örgütlü daha militan bir DDSB için kampanyamızı örgütleyelim/ örgütlenelim.

Maltepe işçisi direnişe devam ediyor

İstanbul: Maltepe işçileri 2 Şubat günü **Partizan** ve **DDSB** tarafından ziyaret edildi. İşçilerle sohbet gerçekleştirilmesinin ardından DİSK temsilcileriyle görüşme yapıldı. Görüşmede bu hafta içerisinde Maltepe Üniversitesi Rektörlüğü ile görüşme yapılacağı belirtildi.

Metal işçisinden, grev hakkı için işgal!

Patron kulübü ve 12 Eylül darbe artığı MESS ile 1984 yılından beri gerçekleştirilen grup sözleşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine **29 Ocak** günü greve çıkan Birleşik Metal-İş'in grevinin 2. gününde Bakanlar Kurulu kararı ile grevin yasaklanmasının ardından ayağa kalkan işçilerin öfkesi, fabrika işgalleri ile MESS'in burçlarında gedikler açtı.

Gerçekleştirilen grevle birlikte 5 işverenin MESS'ten kopmasının ardından MESS, hükümete başvurarak grev erteleme kararı çıkarttı. Ancak işçi sınıfının fabrikalardan boşalarak sokakları saran gücü, nasıl ki MESS'i sarstı ise, sendikal alanda yaşanan açmazları da belirli yerelerde aşarak fabrika işgalleri gerçekleştirdi.

İstanbul'da **Paksan** ve **Ejot Tezmaç**'ta; Bursa **Prysmian**'da, İzmir **Mahle Piston Fabrikası**'nda, Bilecik **Demisaş**'ta ve daha birçok yerde işçiler fabrika önlerinde eylemlerini sürdürerek ve kimi yerlerde işgale girişerek hükümetin grev erteleme kararını tanımadı.

Ejot Tezmaç: Ejot Tezmaç'ta grev erteleme kararını tanımayarak İstanbul Gaziosmanpaşa'daki fabrika 83 işçi ile işgal edildi. "**Şalterler kapansın, üretim olmasın**", "Asıl metal grevi şimdi başlıyor", "**Grev yoksa üretim de yok**" sloganları ile kapı önündeki eylemlerini sürdüren işçiler, daha sonra fabrika yemekhanesine girerek işgali başlatan ilk fabrika oldu.

İşgalin devamındaki günlerde ise, işgali sürdüren işçiler patronu köşeye sıkıştırmak için işten çıkararak, gazetemize açıklama yapan Ejot Tezmaç işyeri temsilcisi **İlker Tetik** "**Biz bir şekilde MESS dayatmalarını kabul etmeyeceğimizi belirtmiştik. Bize dayatılan köleliği kabul edemedik ve etmedik de. Biz en başından sadece MESS dayatmalarını değil MESS'in kendisini de istemedik. Her şeyi göze almıştık. İşgal eylemimiz grevin sona erdirilme kararı dahi olsa devam edecekti. Çünkü bizim için süreç artık MESS'in yok edilmesi süreciydi. Yani sözleşme maddelerinin tamamı kabul edilse bile biz MESS ile fabrikanın ilişkisini koparmayı hedefliyorduk. Biz MESS için üretim**

Gerçekleştirilen grevle birlikte 5 işverenin MESS'ten kopmasının ardından MESS hükümete başvurarak grev erteleme kararı çıkarttı. Ancak işçi sınıfının fabrikalardan boşalarak sokakları saran gücü, nasıl ki MESS'i sarstı ise, sendikal alanda yaşanan açmazları da belirli yerelerde aşarak fabrika işgalleri gerçekleştirdi.

yapmak istemiyoruz" dedi.

Paksan: İstanbul Bağcılar'da bulunan Paksan'da ise işçiler, ilk olarak fabrikayı işgal ederken, grev erteleme kararını tanımayacaklarını ilan ettiler.

98 işçinin gerçekleştirdiği işgal eylemi, bir gün sonra iradi olarak sonlandırılırken işçiler ise üretime başlamayı reddetti.

Eylemin somut kazanımlar sağladığı öğrenildi. Alınan bilgiye göre, patronla 2 yıllık protokol anlaşmasının imzalanırken, "İlk 6 ay için seyyanen, saat ücreti 10 liranın altında olan işçilere net 190 TL, saat ücreti 10 liranın üzerinde olan işçilere net 175 TL zam; ikinci, üçüncü ve dördüncü 6 ay için ise enflasyon oranının üzerine artı yüzde 2 zam"

şeklinde olan maddeler işgal eyleminin somut kazanımı oldu.

Prysmian: Grev erteleme kararını Bursa Prysmian fabrikası işçileri de tanımadı. Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı **Ayhan Ekinci** işçilerin gece 24.00-08.00 vardiyasına girmediğini söyleyerek "**Bakanlar Kurulu kararını hep birlikte değerlendirdik. Çadırda direnişimiz sürüyor**" dedi.

Mahle Piston: İzmir Mahle Piston'da da işçiler grev erteleme kararını tanımadı. Mahle Piston'da işçiler, sendikanın alacağı kararı bekleyeceğini ilan ederken, Bakanlar Kurulu'nun kararını ise tanımadıklarını ilan ettiler.

Demisaş: Bilecik'te bulunan Demisaş'ta da işçiler, Bakanlar Kurulu'nun kararını tanımadıklarını beyan ederek iş başı yapmayı reddettiler.

505 işçi iş yerini işgal erken, işçiler adına basına demeç veren **Hamit Kart** "**Daha önce Paşabahçe işçileri için de 'milli güvenlik' gerekçesiyle grev ertelendi. Sermayeye MESS'in aldığı kararlar bunlar. Buradan şunu belirtiyim ki bu grev sadece metal işçisinin değil, bütün işçi sınıfının grevidir. O yüzden herkes bu greve sahip çıkmalıdır. Bu herkesin direnişi. Biz metal işçisiyiz. Üstümüze düşeni yapıyoruz. Bu kararı kararı bekliyorduk. Ertelene kararının nedeni para kaybetme korkusu**" şeklinde konuştu.

Emekçinin Gündemi

Metal işçisinin mesajı: Sınıf bilincini kuşan, sınıf çalışmasında yoğunlaş!

Metal sektöründe Çalışma Bakanlığı istatistiklerine göre **1 milyon 427 bin** işçi çalışıyor. Sendikali işçilerin ise yüzde 20'si metal işkolunda örgütlü. Türkiye'de toplu sözleşmeden yararlanan işçi sayısı 700 bin civarındayken 120 bini MESS'le imzalanan sözleşmeden yararlanıyor. En büyük grup toplu sözleşmesi bu sektörde imzalanıyor. Metal sektörünün sözleşmeleri diğer sektörler için de örnek oluşturuyor. ISO'nun (Uluslararası Standartlar Örgütü) Türkiye'de ilk 500 şirket araştırmasına göre ilk on firmadan 7'si, ilk 50 firmadan 25'i metal sektöründe bulunuyor. Metal işkolunda son iki yılda yüzde yirmi civarında yeni işçinin işe girdiği belirtiliyor. Yani metal işkolu genç işçilerin ve ucuz işgücünün artış gösterdiği bir alan haline geliyor.

Metal sektörü üretim, ekonomik güç, işçi sayısı ve sendikalılık bakımından Türkiye'nin birkaç stratejik sektöründen biri durumundadır. Metal sektörünün diğer sektörler ve tüm emek-sermaye çatışması üzerinde ciddi bir belirleyiciliği öne çıkıyor. Metaldeki grev, en büyük işçi sendikası durumundaki patron yanlısı Türk Metal'e karşı tepkinin birikimi açısından da önem taşıyor.

Metalin taşıdığı stratejik önemin başka bir ifadesini Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) Başkanı Mehmet Büyükeşkin'in açıklamasında da bulmak mümkün. Grev erteleme kararındaki kendi belirleyiciliklerini dolaylı olarak itiraf ettiği açıklamasında TİM Başkanı şöyle diyor: "... (sendikaların) senelik 2 milyar dolar ihracat yapan 38 işyerinde başlattığı grev de ihracatı olumsuz etkiledi. Otomotiv, inşaat ve enerji sektörlerinde faaliyet gösteren bu şirketlerde üretimin durması, otomotiv, enerji, boru ve beyaz eşyada üretim yapan ve senelik 20 milyar dolar ihracat hacmine sahip 26 büyük şirketin üretiminin durmasına yol açacaktır."

Genel olarak sosyalizm iddiasındaki birçok hareketin programatik savunuları arasında işçi sınıfı içerisinde ve özelde belli başlı stratejik sektörlerde örgütlenme hedefi bulunur. Ancak sınıf hareketi ve özelde devrimciler uzun yıllardır belli başlı stratejik sektörlerde pek bir etki gücüne sahip değildir. Metal ve enerji gibi stratejik sektörlerde hem geçmişte yaşanan güçlü sendikal mücadeleler hem de devlet ve sermayenin özel politikaları sonucu "kadrolu ve sendikalı" bir işçi yapısının hakimiyeti söz konusuydu. Sermaye tarafından da desteklenen sarı ve işbirlikçi sendikaların hakimiyeti yanında büyük işletmeler nezdinde ise işçi sınıfının genel gerçekliğine göre "ayrıcalıklı" bir pozisyon bulunmaktaydı. Şimdi bu yapı değişmeye başladı ve artan gelişmeler bu sürecin bir yansımasıdır. Metal sektöründe çalışan işçilerdeki gençleşme ve ucuz işgücü olma durumu bunun açık bir göstergesidir.

Aslında TEKEK'den Yatağan ve metal grevine kadar birçok mücadelede benzer gelişmeleri gözlemlemek mümkündür. Kamudaki işletmelerde, özel sektörde ise büyük işletmelerdeki hakim yapı dağıtılmaktadır. Ekonomik krizler ve sermayenin ihtiyaçları tüm alanlarda ve tüm sektörlerde sömürüyü yoğunlaştırmakta ve çalışma koşullarını en alt seviyelerde genelleştirmektedir. Düne kadar "durağan" ve devrimciler açısından örgütlenmesi zor gözükten alanlarda faaliyet koşulları artmaktadır.

Fakat sermaye ve devlet tarafından bu geçiş sürecinin stratejik bir biçimde yönetildiğini de söylemek gerekir. Ortaya çıkan direniş ve grevlerin işçi sınıfının bütününe yayılmaması ve sendikal bürokrasiyi kırmaması için ciddi taktik savaşları sürdürülmektedir. TEKEK'de, Yatağan'da olduğu gibi bazen "uzlaşmayla" süreç ilerletilmekte, bazense sınıf içi bölünmeler ve gelişmeler geliştirilerek daha doğrudan geçişler gerçekleştirilmektedir.

İşçi sınıfının büyük bir bölümünü kapsayan kayıtdışılık, örgütsüzlük ve taşeronlaşmayla beraber hakim hale gelen yoğun sömürü koşulları farklı biçimlerde her alanda hakim kılınmaktadır. Sendikal örgütlenmenin çok düşük olduğu, bunun büyük bir bölümünün ise bürokratik ve işbirlikçi bir yapıda olduğu bugünkü koşullarda işçi sınıfı içerisinde değişik alanlardaki patlamalar artış göstermektedir. Genelikle lokal ve küçük çaplı direniş ve örgütlenme mücadeleleri öne çıkıyorken artık daha kapsamlı ve kitlesel mücadelelerin önü açılmaktadır. Önceki yıllarda Antep'te birçok fabrikadan sendikasız binlerce tekstil işçisinin gerçekleştirdiği grev; şimdi metal grevinin hemen ardından Kayseri'de Boydak işçilerinin yükselttiği "İsyan" dalgası işçi sınıfı içerisindeki kitlesel mayalanmaya ışık tutmaktadır.

Bugün birçok sektör ve alanda sendikali veya sendikasız işçilerin yükselen tepkisiyle karşılaşmak mümkün. Sınıf mücadelesini geliştirmek, egemenlerin gelişmelerini daha da derinleştirmek bakımından metal grevi önemli bir avantaj sundu. Fakat grevi örgütleyen sendika boyutuyla önemli tıkanma noktaları olduğu gibi devrimci ilerici güçler nezdinde ise işçi sınıfından kopukluk bu avantajı değerlendirebilme noktasında ciddi yetersizliklere işaret ediyor.

Bu açıdan metaldeki mücadele sosyalistlere bir kez daha sınıf bilincini kuşanma ve sınıf çalışmasına yoğunlaşma zorunluluğunu ortaya koymaktadır.

Kader/fıtrat değil, işçi kıyımı!

Yaşamları pamuk ipliğine bağlı işçilerin olduğu bir ülkede, işçi cinayeti olmadan haftayı kapatmak hiç mümkün olmuyor. Patronların cebinden daha az para çıksın ve sermayeleri palazlansın diye işçilerin "iş güvenliği" söz konusu dahi olmuyor. Aldıkları üç beş kuruş karşısında kölece çalışan işçiler güvenlikleri olmadığı için birer ikişer en kötü ölüm şekilleriyle katlediliyorlar. Kimi zaman yanarak, düşerek, göçük altında ve makinelerin altında kalarak, kollarını ya da bacaklarını makinelere kaptırarak ya da elektrik tellerinde asılı kalarak kapatıyorlar gözlerini, bir simit, bir çay parasına...

Bu kez katliamın adresi Mersin oldu

Mersin'in Erdemli ilçesinde bir fabrikada çıkan yangında 3 işçi yaşamını yitirdi.

Gece yarısı meydana gelen yangında narenciye paketleme fabrikasının yatakhaneğinde çıkan yangın sonucu 3 işçi ölürken, 6 işçi yaralandı.

Fabrikanın bahçesinde bulunan yatakhane "henüz belirlenemeyen" nedenle yangın çıktı. Yatakhaneindeki işçilerden **Murat Bulut, Mücahit Ünal** ve **Umut Gönül** yangında hayatını kaybetti.

Arkadaşlarını kurtarmaya çalışırken yaralanan ve dumandan etkilenen 6 işçi ise Erdemli Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

F oturumunda 151. hafta

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, hasta tut-sakların serbest bırakılması için gerçekleştirdiği F oturması eyleminde 151. haftayı geride bıraktı.

Galatasaray Meydanı'nda yapılan oturma eyleminde, **"Tecrit öldürüyor, F tipi hapishaneler kapatılsın"** ve **"Hapishanelerde ölüm istemiyoruz. Hasta tutuklular serbest bırakılsın"** yazılı pankartlar açıldı.

Bu haftaki eylemde, 18 yaşında hapishaneye girmiş ve 23 yıldır hapishanede bulunan hasta tutsak **Memdük Kılıç**'in durumu hakkında bilgi verildi. İHD İstanbul Şube Başkanı **Abdulbaki Boğa** hasta tutsaklara ilişkin kısa bir açıklamada bulundu. Kürtçe konuşan Boğa, **"Bülent Arınç televizyonlarda hasta tutsaklarla ilgili çalışmalarını bulunduğunu ifade ediyor. Hükümet artık hasta tutsakları serbest bırakmalı"** dedi.

Boğa'nın ardından **Dr. Ayten İnan** hasta tutsakların tedavi hakkının engellenmesine karşı her zaman insan haklarını savunmaya devam edeceklerini belirtti. İnan, iktidara rağmen hekimlerin ısrarla tutsakları tedavi etmek için çaba harcadığını ifade etti. İnan'ın ardından, İHD adına **Hatice Kalpaklı**, 23 yıldır tutuklu olan Memdük Kılıç'ın verem hastalığından ötürü akciğerlerinin 3'te 2'sinin alındığını ve tedavi hakkının engellendiğini belirtti. Açıklamanın ardından eylem sona erdi.

Plaza de Mayo'dan Galatasaray Meydanı'na

Arjantin'de Plaza de Mayo (Mayıs Meydanı) Anneleri, TC'de Cumartesi Anneleri... Aralarında kilometreler bulunan bu ülkelerde anneler yıllardır faşizmin kanlı elleriyle kaybedilmiş çocuklarının kemiklerine ulaşmak için sokaklarda, meydanlarda mücadele veriyorlar. TC'de 1980, Arjantin'de 1976 Askeri Faşist Cuntası ile birlikte toplumsal muhalefet baskı altına alınıp, korku imparatorlukları yaratmak adına muhalif kesimler gözaltında işkencelerle katledilirken amaç aynıydı: Halkı sindirmek, devrimci dinamikleri yok etmek; böylece sistemi garanti altına alarak korumak, güçlendirmek.

Tahminen Arjantin'de 30 bin, TC'de ise 50 bin kişi gözaltına alınarak işkenceyle, asit kuyularında, silahla katledilirken kayıpların anneleri, çocuklarının kemiklerine kavuşmak; bir mezarlarının olmasını sağlamak için ilk olarak Arjantin'de Aralık 1978'de, Türkiye'de ise 27 Mayıs 1995'te biraraya geldiler. Perşembe günleri Arjantin'de meydanlara çıkan annelere "Perşembe Delileri" ismini takarak mücadelelerini yok sayan zihniyet, TC'de ise her cumartesi Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen annelere polisiye saldırısını esirgemedi!

Özellikle 1999'a dek süren bu yoğun saldırılar sonucunda anneler, 10 yıllık bir ara vermek zorunda kaldılar ve eylemler 2009 yılında tekrar başladı. Bu iki ülkede annelerin mücadelesi, kaybedilenlerin hesabını sormakla beraber devletlerin o kadar da "kolay" biçimde kaybetme-katletme uygulamasına gidememesine sebep oldu. Çünkü bu eylemlerde kayıplarla beraber katiller de teşhir ediliyordu. Neticede gözaltında kaybetmeler giderek azalmaya başladı...

"Onların kâbusu olacağız"

Bu oldukça önemli bir kazanım olmakla beraber TC'nin politikaları katilleri korumakla devam ediyor. Gözaltında kaybedilenlerin katillerine yönelik açılan davalar

Elmas Eren:
"Ben çocuğumun mezarını istiyorum, kemiklerini istiyorum. Ben ne zaman ölürsem zaman aşımı o zaman olur ancak"

kayıplarını arayan anneler...

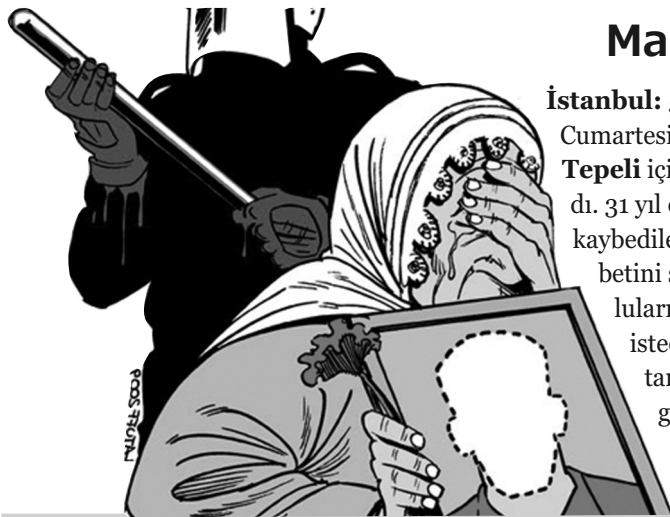
lar bir bir zamanaşımına uğruyor. 12 Eylül davalarından Sivas Katliamı'na zamanaşımıyla katilleri koruyan devlet tarafından bu kez de geçtiğimiz günlerde 21 Kasım 1980'de gözaltında kaybedilen Hayrettin Eren'in davası zamanaşımına uğratıldı ve 23 Şubat'ta Murat Yıldız, 21 Mart'ta ise Hasan Ocak davalarını zaman aşımı bekliyor.

35 yıldır Hayrettin Eren'i arayan anne **Elmas Eren**'in **"Bize ne kadar söz verseler de hiçbirini göremedik. Her gün ağlamaktan gözümüziün pınarı bitti. Şimdi de zaman aşımı geldi başımıza. Böyle bir kanun olmaz, zamanaşımını kabul etmiyoruz. Ben çocuğumun mezarını istiyorum, kemiklerini istiyorum. Ben ne zaman ölürsem zaman aşımı o zaman olur ancak"** sözleri annelerin katiller cezalandırılmadan; çocuklarının kemiklerine ulaşmadan bu mücadeleyi bırakmayacağını hatırlatırken, devletin anneleri kandırma çabalarını ortaya koyuyor. 6 Şubat 2011'de Başbakanlık Çalışma Ofisi'nde Cumartesi Anneleri ile görüşen dönemin başbakanı bugünün Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın görüşmede verdiği vaatlerin davaların zama-

naşımına uğraması ile sonuçlanması ise bunun bir örneği.

Oysa ki tüm bunlara karşı anaların mücadelesi sürüyor. Cumartesi anneleri 515. kez kayıplarının hesaplarını sorarken diğer yandan da zamanaşımına uğrayan dosyalar için mücadele veriyorlar artık. 4 Şubat günü Cezayir Toplantı Salonu'nda davalarda zamanaşımına karşı **"Cezasızlığa son; adalet istiyoruz!"** sloganıyla başlatılan kampanyaya ilişkin bilgi verilirken analar katillere yönelik **"Onların kâbusu olacağız"** sözünde ortaklaştılar; katillerin peşinde olduklarını hatırlatarak çocuklarının davalarına gönül verdiklerini bir kez daha gösterdiler.

Üstelik anneler artık yalnızca çocuklarına verdikleri sözü değil; yıllarca beraber mücadele verdikleri, kayıplarını ararken hayatını kaybeden Berfo Analara verdikleri sözü tutmak için de mücadele ediyorlar. Bu mücadele kör kuyulara atılan, karakollarda, hapishanelerde, sokak ortasında katledilen çocuklar için... **"Beni bul anne"** diyen çocuklar için... Katillerin başka annelerin canını almaması için...

Maksut Tepeli 31 yıldır "yok", dosya da artık "yok"!

İstanbul: 515. haftasında Cumartesi Anneleri, **Maksut Tepeli** için Galatasaray'daydı. 31 yıl önce gözaltında kaybedilen Tepeli'nin akıbetini soran kitle, sorumluların yargılanmasını istedi. 2 Şubat 1984 tarihinde vurularak gözaltına alınan Tepeli için biraraya

gelen Cumartesi Anneleri'nin eyleminde ilk olarak **Av. Ercan Kanar** söz aldı. 10 Şubat 2015 günü TBMM'de oylamaya sunulacak olan "İç Güvenlik Yasası"na karşı olan tepkisini dile getiren Kanar; bu yasa ile evlerin, işyerlerinin karakola dönüştürüleceğini söyledi.

Kanar'ın ardından Maksut Tepeli'nin avukatı **Gülseren Yoleri**, Maksut Tepeli'nin gözaltına alındığının hep inkâr edildiğini; ancak Tepeli'nin eşi 19 yıl sonra

nüfus kâğıdını değiştirmeye gittiğinde eşinin kayıtlarda "ölü" olarak geçtiğini gördüğünü aktardı. Yapılan konuşmaların ardından basın metni okundu. Tepeli'nin gözaltına alınıp kaybediliş sürecinin aktarıldığı metinde Maksut Tepeli'yi işkenceyle öldürülen polislerin kimliklerinin tespit edilmesine rağmen takipsizlik kararı verildiği ve güçbela hazırlatılabilen dosyanın da zamanaşımına uğratıldığı belirtildi.

Halep'te rejim güçlerinden YPG mevzilerine saldırı

H. Merkezi: Halep'te YPG/YPJ güçlerine rejim güçleri tarafından saldırı düzenlendi.

YPG Basın Merkezi yaptığı açıklamada, Suriye ordusuna bağlı rejim güçlerinin mevzilerine yönelik bir saldırı düzenlediğini, bu saldırıda **Canda Welat** kod adlı **Şores Memo**

isimli YPJ savaşçısının yaşamını yitirdiğini duyurdu.

Saat 10.00 sıralarında Suriye rejim güçlerinin Halep'te YPG/YPJ güçlerinin mevzilerine savaş uçaklarıyla düzenlediği saldırıda Afrin Bilbil köyü doğumlu Canda Welat kod adlı Şores Memo isimli YPJ savaşçısı

hayatını kaybetti.

Saldırının ardından YPG savaşçılarının rejim askerlerine yönelik bir misilleme gerçekleştirdiğini duyuran YPG Basın Merkezi, Cephê Cewiyê alanındaki rejim askerlerine yapılan misilleme saldırıda 2 rejim askerinin öldürüldüğünü belirtti.

Gölge etme başka ihsan istemez senden!

Kadınlar olarak gerçekliğimizin farkına varmak ne yazık ki yaşadığımız travmaların farkındalığıyla başlıyor. Travmalarımızın haddi hesabı yok. Nasıl olsun ki? Günde en az beşimizin erkek vahşeti sonucu katledildiği, her gün istisnasız tacize uğradığımız, her an şiddete uğrama tehdidiyle yaşadığımız bir hayat gerçekliğimiz var. Kader ortaklığımız tam da şiddetle örülü yaşamlarımızın aynılığından geliyor ve bizi kaderdaş, duygudaş, yoldaş yapıyor. İlk sordumuz şeylerden biridir, neden bunları yaşıyoruz, şiddet neden yaşamımızın bu kadar merkezinde, bizi yakıp kavuran bir olgu? Elbette ki verdiğimiz yanıtlar, açıklama biçimimiz eril sistemden ve eril sistemin cinslere biçtiği rollerden yana şekilleniyor. Dola-

Haksız tahrik indirimi kararı bozuldu!

H. Merkezi: Manisa'da 2004 yılında evlendiği eşi tarafından 10 el ateş edilerek katledilen kadının davası görüldü.

Manisa 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada katilin ifadesinde eşinin kendisine "Seni boynuzladım" iddiasına dayanarak bu sözleri "haksız tahrik" sayarak sanığın cezası ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasından 18 sene 4 aya düşürülmüştü. Kararın temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 1. Ceza Dairesi haksız tahrik indirimi yapılmaması gerekmekte olduğunu ortaya koyarak kararı bozdu.

Karar, benzer olaylarda emsal oluşturabilecek.

yısıyla çözümün de, bu sistemi alt üst etmekten geçeceğimizi biliyoruz ve mücadelemizi bu bilinç şekillendiriyoruz. Bu konuda çok farklı(!), trajikomik yaklaşımlarla da çok defa karşılaşyoruz.

Bu yaklaşımlardan bir tanesi de bugünlerde gerçekleşen **Av. Yavuz Balkan'ın** cinsel şiddeti önlemeye ilişkin TBMM Dilekçe Komisyonu'na başvurusu oldu. Nasıl da düşünemedik dedirten cinsten dâhiyane bir fikir bu! Çok yaşasın, minnettarız!!

Hepimizin sorduğu bir soruya yanıt vermiş oldu Av. Yavuz Bey! Meğer biz kadınların tacize, tecavüze uğrama nedeni, erkeklerin cinsel ihtiyaçlarını karşılayamamasıymış. Dolayısıyla erkekler aylık en az 75 TL cinsel ödenek ayrılırsa, yani erkekler bu ihtiyaçlarını karşılayabilirse, kimseyi taciz, tecavüz etmeyeceklermiş.

Balkan'ın çözüm önermesi yetmiyor bir de değerli(!) Gözlemlerini paylaşıyor. Kadına yönelik şiddet ve cinayetlerin yüzde sekseni erkeklerin cinsel ihtiyaçlarını giderememesinden, yüzde onu ise erkeklerin evden uzaklaştırılması kararlarından kaynaklandığını belirterek, "*İnsanoğlunu, tabiri caiz ise çıldırtan hormonal faaliyetleri. Bu hormonlardan kaynaklı ihtiyaçların giderilmesi gerekiyor. Giderilmezse bu durumda ya kadına tecavüz ediyor ya elle sarkıntılık ediyor ya katlediyor*" diye de söylüyor. Ayrıca çok iddialıymış onu da eklemekten geri kalmıyor. "*Erkekler cinsel ihtiyaçlarını karşılayabilse kadın cinayetlerinin yüzde 99'u önlenir. Bu konuda iddialıyım*". Çözüm bu kadar

basitmiş aslında, bu kadar zaman nasıl da keşfedemedik acaba! Yalnız yine de anlayamadığımız bazı şeyler var. Bütün mesele erkeklerin cinsel ihtiyaçlarını giderememesinden kaynaklanıyorsa, evli olan ya da düzenli cinsel hayatı olan erkeklerin de kadınları taciz, tecavüz ettiği, cinsel şiddet uyguladığı gerçeğini nasıl açıklamak lazım?

Gülelim mi, ağlayalım mı, bilemedik. Bu aymazlık bizi

şaşırtsa da, trajikomik bu belirleme bize duygu seli yaşatsa da ne yazık ki bu tür yaklaşımlarla aslında sıkça karşılaşılıyor. Bugün tam da karşılaştığımız, bizlerin katillerini, tacizciyi, tecavüzcüyü aklayan, meşrulaştıran sistematik bir bilincin ürünü, erkek dayanışması.

Eril zihniyetin, kadına yönelen şiddet ile ilgili geliştirdiği dirençlerden en önemlisi elbette ki bu şiddetin nedenini açıklayış şekli, yaptığı propagandadır. Zira pratiğini de şekillendiren bu temellendirme değil mi! Bu açıklamalar da çeşitleniyor. Cinsel şiddetin faillerini sapık olarak değerlendirmek, şiddetin nedenini kadının giyimine, sokakta olduğu saate ya da itaat etmeyen asi çıkışlarına bağlamak, erkek şiddetini meşrulaştırmaya yönelik açıklamalardan birkaçı sadece. Bugünde Balkan'ın şiddetin nedenini, tamamen erkek hormonlarına bağlayan belirlemesi...

Kadına yönelen şiddetin nedeninin hormonlara ya da kadının davranışlarına bağlanamayacağı, ataerkil sistemin kadını iktidar alanı içerisinde tutmak gibi bir amaçtan doğru şekillendiği aşikârdır. Dolayısıyla mücadelemiz de cinsiyet odaklı değil bu ataerkil sistemi tümünden reddetmeye odaklı gelişmektedir, gelişmek zorundadır. Ve bu mücadelenin özneleri olarak, Balkan gibi kusursuz bir erkek dayanışması sergileyen, ataerkil sistemin koruyuculuğunu üstlenen kişi, kişilerden bir çözüm beklentisinde değiliz, olmayacağız da. Diyeceğimiz o ki, gölge etmeyin başka ihsan istemeyiz!

Göğün yarısı

Konferansa az kala...

Ekim ayından bu yana heyecanla hazırladığımız **Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı**'na sayılı günler kaldı. Tabii bu durum heyecanımızı artırıyor, ama diğer yandan çalışmalarımızı hızlandırmamız gerektiğini de hatırlatıyor. Yaptıklarımız ve hızlandırmamız gereken konu başlıklarına şöyle bir değinelim:

* **Komisyonlar:** Konferansa hazırlık sürecinde ilk olarak merkezi ve ardından da bölgelerde komisyon kurma gibi bir yönelimimiz vardı. Merkezi komisyon iki kez biraraya geldi, çalışmaların planlamasını belli bir aşamaya getirdi. Ancak kısa bir süre sonra belli noktalarda atıllaştığını söylemek gerek. Bölgeler açısından hazırlık için birkaç bölgede komisyon oluşturuldu. Ancak komisyonların günler yaklaşırken daha sık biraraya gelmeye ve çalışmalarını hızlandırmaya ihtiyacı var.

Konferansın İstanbul'da yapılacak olması, diğer alanlarda atılığa neden olmamalı, hatta, İstanbul aynı zamanda işlerin teknik kısmıyla da ilgileneceği için bu alanlar daha sıkı bir şekilde üzerinde diğer çalışmaların üzerinde durmalı.

* **Atölyeler:** Konferansın konu başlıkları üzerine kurulan atölyeler, çalışmalarına başladı. Ancak buraya kadınların katılımını zorlama ve atölyeleri düzenli alma konusunda hala sıkıntılarımız var. Alanlardaki "diğer işler", yine bizi engelliyor ve bu çalışmalarımızı ötelememize neden oluyor, ki konferansın ardından önemli bir tartışma başlığı olarak önümüze çıkıyor. Atölyelerde tartışılan konuların önemi, paylaşımların derinliği vs. düşünüldüğünde bizi en fazla geliştiren çalışmanın özellikle bu olduğu bir gerçek. Nitekim, daha önce Kurultay Örgütlenme Konferansı ve daha da nitel bir gelişmeyle birlikte Kurultay öncesinde bu atölyelerin değerini görmüştük. Tek başına bugün YDK faaliyetçisi olan birçok kadın arkadaşımızın, bu atölyelerle örgütlendiğini hatırlamak dahi bu değeri göstermektedir.

* **Kitle çalışması:** Çeşitli alanlarda başlayan hazırlıklar, broşür dağıtımı, afiş asma, kermeslerle kitle çalışmasına başladık. Aslında bir süredir yaptığımız duyurular ve bulunduğumuz alanlarda çevremizdeki tüm kadınlara konferansı anlatıyor ve çağrı yapıyoruz. Ancak son günlerimizin neredeyse tamamının daha fazla kitle çalışması ile geçmesi gerektiği açıktır. Mini sokak etkinlikleri, ev ziyaretleri, stantlar bu konuda yararlı olacaktır. Ancak bu konuda kadınların kafa yorduğu takdirde yaratıcı örneklerle imza attıklarını da biliyoruz.

Tüm kadın ve LGBTİ kurumlarına özel olarak materyallerimizi taşımak, üniversitelerde toplumsal cinsiyet konulu araştırma yapan ve bu mücadelenin bir parçası olan kadın öğretim görevlileri ile görüşmek ve tüm bu kesimlere çağrı yapmak yapılabileceklerden bazıları... Ve de bunların önemli olduğunun tekrar altını çizelim.

* **Maddi destek:** En sevimsiz konu olduğu için sona bıraktık ama önemini anlatmaya gerek de pek yok sanırım. Sonuçta, dışardan hiçbir yerden beslenmeyen, sadece çalışmaya katılan kadınların özverileriyle yürüyen bir faaliyetimiz var. Ancak yaptığımız ve yapacağımız masrafları göz önünde bulundurursak, bu özverinin yeterli olmayacağı da açık. Dolayısıyla çevremizdeki kişilerden kurumlara kadar, bu ihtiyacımızı karşılamak üzere yardım almak zorundayız. Bunun, şayet kolektif bir şekilde, her alan üzerinde düşeni yaptığı durumda, bir sorun olmayacağını biliyoruz.

Şimdiye kadar yaptığımız birçok çalışma ciddi bir kolektif emeğin ve kafa yoruşun ürünü... Şimdi sonlara doğru gelirken, bu emeği artırmak kaçınılmaz olacaktır. Yukarıda sıraladığımız ve kabaca çizdiğimiz "işler"e biraz yoğunlaşmayla Konferansımız, hem daha fazla kadın kitlesine ulaşacak hem de niteliği yükselecektir.

Gülsuyu YDK Beş Kızıl Karanfil'i selamladı

Gülsuyu: 4 yıl önce Dersim'de kış barınağında yaşanan göçükte şehit düşen Gülizar Özkan, Derya Aras, Fatma Acar, Sefagül Keskin ve Nursen Aslan için ölümsüzleştikleri tarihin yıldönümünde **Gülsuyu Yeni Demokrat Kadın** aktivistleri "**Beşler kavgamızın sönmeyen meşalesidir**" yazılı pankartı Heykel Meydanına astı.

Gülsuyu YDK, "*Pamuk ipliği tutmuyorsa o zaman kendimizi görevlerimize zincirleyelim*" diyerek Beşler'i selamladı.

Örgütlü ve militan mücadelenin karşısına dikilmeye çalışılan seçim, baraj ve başarı koşulları!

Haziran seçimleri yaklaşırken en popüler ve hiç kuşku yok ki temel tartışmalardan birisi HDP'nin seçimlere parti olarak mı yoksa bağımsız adaylarla mı gideceği? Bu tartışma özellikle medyada ve egemen sınıflar arasında yoğun bir manipülasyon ve "samimi" uyarılar eşliğinde sürdürülmektedir.

HDP seçimlere barajı aşamama pasasına parti olarak gireceğini en yetkili ağızlardan açıklamış durumda. Sadece HDP cenahında değil PKK cephesinde de HDP'nin seçime parti olarak girmesi gerektiği çeşitli defalar açık şekilde ifade edildi. Eğer parti olarak girilmezse HDP projesinin uzun vadeli bir yönelimin bir parçası olduğunun kavranmasında ciddi sorunlara işaret olacağı şeklinde de temellendirildi.

Bu bağlamda HDP'nin seçime parti olarak girme sebeplerini şu şekilde sıralayabiliriz: HDP, **birincisi**, öncelikle ana muhalefet olma ve oradan iktidara yürümenin ilk ve güçlü adımı görüyor. **İkincisi**, seçim barajını fiilen işlevsizleştirmenin ortaya çıkan bir olanağı olarak ele alıyor. **Üçüncüsü**, var olan siyasi kriz ortamında ve faşist gerici partilerin ideolojik ve politik kimlik krizinde ortaya çıkan yeni olanaklarda çekim merkezi olma fırsatından faydalanmak istiyor. **Dördüncüsü**, Kürt meselesinde ve inşa edilmeye çalışılan barışta oynadığı rolü ve etkinliği yüksek oy yüzdesi ve güçlü bir meclis grubuyla güçlendirmeye çalışıyor.

HDP'nin meclise değil meclisin HDP'ye ihtiyacı var!

Bir karar değişimi olur mu bilinmez. Ancak özeldir AKP genelde ise egemenler cephesinde yoğun bir psikolojik baskı oluşturulmaktadır. **Bülent Arınç** "Eğer barajı geçemezlerse demokrasinin gereği olarak bunu kabullemeleri gerekir" tespitini yapıp "barajı geçeceklerini sanmıyorum" demeyi de ihmal etmiyor. **Yalçın Akdoğan** 28 Ocak'ta verdiği bir demeçte "HDP'nin yüzde 6-7'lerden onları geçebilecek bir performans ortaya koyabileceğini düşünmüyorum. Şimdiye kadar 'parti olarak seçime gireriz' meselesini biraz baskı unsuru olarak

kullandılar, barajın düşürülmesi için ama bu olmadı" dedi. Akdoğan HDP'ye örtülü şekilde şantaj yapıyor, "Seçim sistemini değiştirmedik, maceraya girmeyin, kazanamadınız ve kazanamazsınız" demek istiyor.

Egemen sınıflar cephesinde bu yoğun psikolojik ablukanın kuşkusuz bir sebebi var. **Birincisi**, mevcut statükoyla devam edilmesini istiyorlar. **İkincisi**, seçimlerde HDP'nin barajı aşması ciddi bir sorun olarak egemenlerin karşısına çıkacak. Özellikle müzakere ve pazarlık masasında zaten sürekli kan kaybeden egemenler HDP'nin barajı aşması ile Kürt cephesinin elinin daha da güçleneceğini düşünüyor.

Üçüncüsü, HDP'nin baraj altında kalması ve meclise girememesi ise esaslı bir politik kriz yaratacaktır. Türk egemenlerinin Kürt barışını sağlamada esas yönelimi Kürt hareketini legalize etmek ve barışçıl siyasi mücadele yürütmesi eksenine oturtmaktadır. Bunun en önemli aracı ise seçimler, meclis vs.dir.

Kürtlerin mecliste temsil edilme olanağını kaybetmesi bu amacı akamete uğratacaktır. Buna karşı Kürtlerin seçimleri tanımama ekseninde bir politikaya yönelmesine büyük olanak ve fırsatlar doğacaktır. Kürtlerin en büyük gücü olan örgütlü gücünün meclis temsiliyeti ile sınırlanması, dizginlenmesi yerine meydanları, sokakları esas alan daha güçlü bir muhalefet çizgisine hızla kayması koşulları oluşacaktır. Zaten buna yatkın olan ve oldukça deneyimli olan Kürt halkının, bu eksene odaklanması demek, egemen sınıfların Kürt meselesini yeni bir politik krizle karşılaşması anlamına gelmektedir. Bu sebeplerden dolayı, Türk egemen sınıfları HDP'nin dün kalan statükoyla devam etmesini istemekte, bunun gerçekleşmesi için "aba altında sopa göstermekte" ve umursamaz davranmaktadır. HDP'nin parti olarak seçime gitme kararı esasında HDP'yi değil Türk egemen sistemini zorlayan ve kaygı üretmesine neden olan bir durum yaratmıştır. Türk egemen sınıflarının HDP'nin mecliste olmasına duyduğu ihtiyaç objektif olarak HDP'nin meclise girme ihtiyacından daha fazladır.

Liberal kaygılar: Şekere bulanmış halk düşmanlığı!

Bunun yanında HDP'nin barajın sınırında olan oy oranlarını nasıl artıracığına dair "sureti haktan" gözüken liberal, "Yeni Kürtsever" kesimler tam da kendi sınıfsal konumlanışlarına uygun öneri paketleri sunmaktadır. Bunlardan bir kısmı "HDP barajı geçemeyecek müzakerelerin ve barışın selameti için bağımsız adaylarla girip mecliste bulunması gerekir" diyerek yol göstermektedir. Barajın anti-demokratik olduğunu ifade edip bunun hangi mücadele yollarıyla kaldırılacağına dair hiçbir öneri sunmadan tamamen AKP'nin paşa gönlüne havale eden bu kesimlerin, egemen sınıfların barış ve müzakere için HDP'nin mecliste olmasına ihtiyaç duymasına karşı, alınan bu kararın barajın kaldırılması için bir çeşit demokratik mücadele biçimi olarak okumaktan ısrarla imtina etmeleri, en hafifinden tatlı su "demokrasiliği" kategorisine girmektedir. Ancak bunlardan daha tehlikeli olan ve Kürt hareketini etkileyecek başka bir tartışma daha sürdürülmektedir. Kimi çevreler, HDP'nin parti olarak seçimlere girmesini bir yandan desteklerken, baraj sorununu henüz aşmadığını belirterek ne yapması gerektiğini anlatmaktadırlar.

A&G Araştırma'nın Başkanı **Adil Gür** "Çözüm ve barış sürecinin etkisiyle AKP'nin Kürt tabanından HDP'ye doğru bir göç var. HDP, Demirtaş'ın Cumhurbaşkanlığı Seçimi'ndeki tüm Türkiye'yi kucaklayan dilini kullanır ve adaylarıyla bu söylemi desteklerse partinin baraj sorunu olmaz. HDP'nin Kandil ve sokak olaylarıyla arasına mesafe koyması gerekiyor... Barış sürecinin ne yöne evrileceği ve sokak hareketleri... Sokak eylemleri Demirtaş'a sempatiyle bakan seçmenlerde tereddüde neden oluyor" tespiti yapıyor.

Bu tespiti birçok liberal çevre ve kimi kan uykusunda olan demokrat kesimlerin sürekli ve bıkmadan usanmadan yaptığını belirtmeliyiz. Kürt hareketinin Türkiye Kürdistanı'nda güçlenmesini önce baş aşağı çeviriyor, ardından bu güçlenmeyi "barış ve müzakereye" bağlayarak sorunun esas sebebinin üstüne gerici, kirli örtüyü atıyorlar. Zira Kürt hareketinin güçlenmesinin ana sebebi bölgesel gelişmeler ve bu bölgesel gelişmelerde Kürt hareketinin izlediği politikayla güç kazanması, bunun yanında devleti Kürt hakları noktasında adım atmaya zorlayan mücadele birikimi ve sonuçlarıdır.

Devletin Kürt kimliğini tanıması ve bunların neler olacağını tartışıyor olması hiç kuşkusuz Kürt ulusal mücadelesinin başarısıdır. Bu başarı Kürt hareketinin daha fazla güçlenmesine yeni olanaklar sunmaktadır. Yani barış ve müzakere denilen şey, Kürt kitleleri

nezinde mücadelenin bir başarısı olarak görülmekte, kazanım olarak tanımlanmaktadır. Bahsedilen barış iklimi ve çatışmasızlık Kürtlerin yönelimini belirlememektedir. Devleti buna mecbur bırakan mücadelenin bir sonucu olduğu bilinci yönelimi belirlemektedir.

Başarının sırrı mücadelesizlik ve pasifizm midir?

Bu tespit Kürtleri (koşullarına ve söz söyleme hakkına AKP'nin egemen olduğu) barış ve müzakereye mahkum etmeyi amaçlayan politik bir bakışın ürünüdür. Bunun yanında özellikle Kürtleri bugüne kadar kazanımında esas araç olan zor ve şiddete dayalı mücadele biçimlerinden koparmayı da hedeflemektedir. "Kürtler sokaklardan, silahtan ne kadar uzak durursa o kadar hızlı kitleleşebilir", "Türkiye partisi olabilir" söylemi Türk egemen zihniyetinin sinsi ve gerici bir ürünüdür.

Bu kesimler kitlelerin mücadele içinde yer almasına, etkin bir özne olmasına karşı ideolojik bir mücadele içindedirler. Bugün için de bu mücadelelerini Kürt hareketi üzerinden yürütmektedirler. Mesele onlar için demokrasi, temel haklar için kitlelerin denklem dışında tutulması, egemen zora karşı haklı ve devrimci zorun devre dışı bırakılmasıdır. Kitleleri pasifize edecek örgütsüz temsili yollarla dört beş yılda bir sandığa gitmesiyle sınırlıdır. Bu ekseni benimsemiş her türlü "demokratik" muhalefeti baş tacı etmeye hazırdırlar. Kürt hareketinden beklentileri de budur. Bu "sureti haktan" görünen kesimler, halkın yanında olmayan hastalıklı bakış açısını ve tutumlarını sosyolojik ve politik tespitlerle benimsetmeye, en azından kafa karıştırmaya çalışmaktadırlar. Seçim öncesi de Kürtlerin kafasını karıştırmak için kolları sıvamış durumdadır.

Önerdikleri yol, yöntemler ve uyarıları açıktan mücadelesizlik, **pasifizm**dir. Başarının o gizli sırrı, tılsımı onlara göre pasifizm ve mücadelesizliktir! Geniş kitlelerin Kürtlerin bugün elde ettiği kazanımların örgütlü gücü ve militan mücadele hattı olduğuna dair tartışma ve sonuç çıkarmaya yönelik eğilimine karşı, bu liberal nakaratlar ideolojik ve politik mücadelenin hedefi olmalıdır. Tüm bu çaba tasfiyeci, reformist, pasifist bir çizginin egemenliğinin tesis edilmesi amaçlıdır. Kürt halkının militan mücadelesi "başarı" adına, kazanma adına Kürt hareketine boğdurulmaya çalışılmaktadır. Kürtleri pasifizme davet eden, kafa karıştırmaya çalışan hiçbir anlayış dost olamaz. Seçim atmosferinde Kürt hareketinin ve kuşkusuz tüm ezilen kesimlerin bu eksende sağ ve solu ile İslamcısı liberali ile bir ideolojik kuşatmaya alındığı görülmektedir.

Faiz Lobisi değil, AKP'nin faiz fobisi!

7 Haziran 2015 tarihinde yapılacak olan genel seçimler ile ilgili olarak tartışmalar ve bu temelde açığa çıkan saflaşmalar şimdiden ülke gündeminin ilk sırasına oturmuşken, AKP'nin saflarını yeniden tahkimi de son olarak Hakan Fidan'ın MİT Müsteşarlığı'ndan istifa etmesi ve **"Hakan Fidan'ın milletvekili ve yeni başbakan olacağı"** yönlü söylentilerin yayılması ile birlikte daha da hararetlenmiş haldedir.

Gezi İsyanı'ndan beridir süren AKP'nin halk karşıtı politika ve pratiklerinin yoğunluklu olarak deşifre olmasının ve "paralel" operasyonları ile gün yüzüne çıkan AKP saflarındaki sarsıntıların etkileri ile girilecek bir süreç olarak genel seçim sürecinin bu safları tahkim etme hararetini, bir yandan özellikle Ortadoğu merkezli gelişmeler etkilerken, diğer yandan ise ülke ekonomisinin sürüklendiği cendere belirlemektedir.

Bu nedenledir ki, "paralel" operasyonlarından Kobanê direnişine, metal grevinin yasaklanmasından AKP'nin ve diğer sistem partilerinin yaşadıkları iç karışıklıklara yine son Bank Asya'ya TMSF tarafından el konmasına kadar yaşanan onlarca gelişme içerisinde ekonomik temelli gelişmelerin, ülke ekonomisinin rotasının ve yönünün AKP'nin geleceği ile kader birliği taşıdığı bilinmektedir.

Tüm bu ahval içerisinde son olarak Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde yaptığı Merkez Bankası'na, tabiri caizse, ayar veren/hizaya çeken konuşması onlarca veri ile doludur. 12 yıllık iktidarı boyunca üst düzeyde bir çaba ile egemenlerin yelkenine rüzgâr dolduran AKP'nin "faizleri düşürün, ne bekliyorsunuz" yönlü açıklamaları da, yine aynı kaygıyı barındırmakta, deşifre ettiği AKP'nin 2015 ekonomik yönelimi ile ülkemiz emekçi sınıflarının sırtındaki kamburun büyüyeceğine, AKP'nin taban bulduğu sermaye çevresinin ise ayak kabı kutularından taşan paraları kat kat fazlası ile cebe indireceğine ve Genel Seçimlere dair sürecin başlaması ile birlikte egemen sınıf kliklerinin ekonomik dengelerinin baştan tahkim edileceğine işaretler.

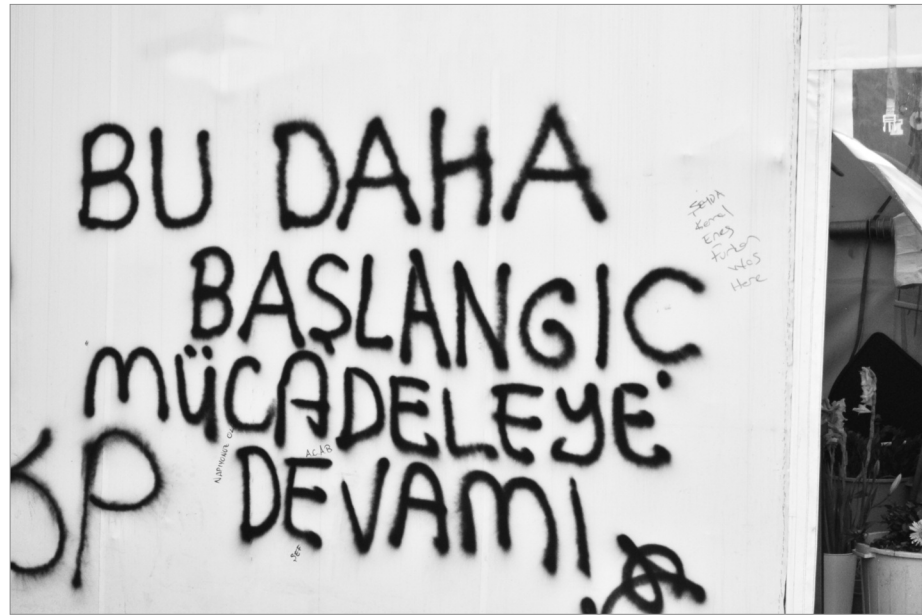
AKP yönelim mi değiştiriyor?

12 yıllık AKP'nin ekonomik yönelime dair söz söylerken, tartışmanın seyrine AKP'nin bu temelde yakaladığı esnekliği belirterek başlamak gerekmektedir. AKP'nin 2002 yılından beri tek başına iktidar olarak devlet kademelerinde yakaladığı kadrolaşma ve bunun yarattığı hareket kabiliyeti, bu esneklikte kolaylaştırıcı faktördür. Bu nedenledir ki AKP, iktidarının ilk süreçlerinde omuz verdiği MÜSİAD ve türevi yeşil sermayeyi palazlandırırken 2008 krizini "teğet geçirmek" için yabancı sermayenin sıcak para akışına kapıları sonuna kadar açmıştır. Geline aşamada ise bu sermayenin yavaş yavaş çekilmesi ile de önce emper-

yalist politikalara eklenen şekilde Ortadoğu'ya yönelmiş, buradan yeterince eklemek çıkmayınca da, yine aynı emperyalist kaynaklara uyumlu olarak "yerli" sermayeyi güçlendirmeye girişmiştir.

Süreci biraz daha açarsak; AKP'nin Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Merkez Bankası'na yönelik "faizleri düşürün" serzenişinin arkasındakiler daha da aydınlığa çıkacaktır.

Cari açık problemi kronikleşen ve Gezi-17 Aralık gibi süreçlerle finans piyasalarına güvencesizliği körükleyen AKP'nin iktidarı sürecinin birden çok ekonomik krizi barındırdığı ve krizlerin kronik halde devam ettiği bilinen bir gerçekliktir. Buna ek olarak, Amerika'da finans sisteminin 2008'de çökmesi ile birlikte finans piyasalarının Türkiye gibi düşük de olsa azımsanamayacak oranda faiz veren ülkelere yönelmesi süreci, tabirindeki birkaç yılın ardından sönmülmek üzere. Amerikan Merkez Bankası (FED) tarafından tahvil ahmlarının durdurulacağı açıklanması yeni-

den ABD'de faiz oranlarını yükselterek finans piyasalarındaki para döngüsünü bu merkezle çekerken, Türkiye'den ise sadece Gezi İsyanı sürecinde 17 milyar doların çıkması bile tek başına bu dengeleri sarsacak gelişmelerdir.

Tüm bu ahval içerisinde nedenlerden ilki açığa çıkmaktadır. Son birkaç ay içerisinde bir yandan petrol fiyatları neredeyse yarı yarıya gerilerken dolar hızla yükselmiş ve tarihi rekor kırarak 2,48 TL'nin üzerine çıkmıştır. Tüm bunlar Türkiye'nin ekonomik verilerine de yansımış, ülke ekonomisi 2014 yılında % 1,7 büyürken dolar bazında ise % 5'lere varan bir küçülme yaşamıştır. Yani, 2008'den beri sıcak para akışı ile büyüme sağlayan AKP'nin balonunun patladığı artık gözler önündedir ve bu anlamda bir çıkış yaratmak için yeni bir yönelimin AKP açısından artık ihtiyaç dahilinde olduğu söylenebilir.

İkinci bir neden ise, faiz artırımının çözüm olmayacağı yönündedir; zira finans piyasalarının akışı açısından faizler tek parametre değildir. Hemen dibindeki savaşta doğrudan rol çalarak Ortadoğu

politikasını keşmekeşe çeviren AKP'nin yaşadığı siyasal kriz hali, yatırımcı açısından tedirginlik uyandıran etmenlerdendir. Buna ek olarak, düze çıkan ABD ekonomisinin çekiciliği ve yüksek faizler de eklendiğinde, AKP'nin bir dizi handikapı göze alarak faiz artırımına gitmesi reel bir tercih olmayacaktır.

Ancak, Erdoğan'ın "faizleri indirin, ne bekliyorsun" açıklamasının altında, bu nedenlerden fazlası da vardır. Ki açıklamanın esas yanını da, AKP'nin 17 Aralık operasyonlarından beri sürdürdüğü yeniden ittifaklarını tahkim etme hali, siyasal çıkarlar ve 7 Haziran genel seçimlerine hazırlık süreci teşkil etmektedir.

AKP ittifak mı değiştiriyor?

Bilindiği üzere, faiz oranları emperyalizmle yerli işbirlikçi sermayenin ilişkileri açısından gösterge değerlerdir; çünkü faiz artırımını ile ülkeye giren yabancı sermayeye kâr garantisi sağlanmış olurken komprador burjuvazi buradan nemalanmakta, artan faizlerin yarattığı

yatırım maliyetlerindeki artışların etkisinden göreceli olarak sıyrılmaktadır.

Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde, yüksek yoğunluklu para-sermayeye duyulan ihtiyaç, yüksek faiz koşullarında komprador burjuvazi için bu şekilde temin edilmektedir. Ki Borsanın neredeyse 3/4'ünün yabancı sermayenin elinde olduğu ülkemizde bunun ne kadar işler olduğu da gözler önündedir.

Ancak gelinen aşamada, sıcak paranın önlenemez çıkışı, bu noktada AKP açısından sıkıntılar yaratmıştır. Bu da ekonomik büyüme verilerine yansımıştır. Ki Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "faizleri düşürerek enflasyonda düşüş yaratma" hedefinde de bu kaynak vardır. Yani **genel maliyetlerde düşüş yaratarak büyümeyi tetiklemek**. AKP'nin faiz fobisini açığa çıkartan ham hayalin özü budur.

Ancak burada Gezi İsyanı sürecinden beri devam eden "faiz lobisi" tartışmalarına kadar giden bir egemen sınıf klikleri arasında yaşanan çatışma ve saflaşmalar karşımıza çıkmaktadır. Ki, son süreçte yaşanan Bankacılık Düzenleme ve De-

Son süreçte AKP; Ortadoğu'daki keşmekeş hali ile ticari gücü zayıflayan sermaye kliğini, faizlerde düşüş ve yoğun devlet desteği ile yeniden palazlandırmak istemektedir.

netleme Kurulu (BDDK) tarafından Bank Asya'ya el konulması, tam da bununla ilgilidir.

Zira ülkemizdeki komprador ilişkileri güçlü sermayeyi esas anlamda TUSİAD temsil etmektedir. AKP'nin bir dönem Gülen Cemaati ile kol kola palazlandıkları MÜSİAD'ın ise Ortadoğu'da AKP'ye, düştüğü bataklıkta eşlik ettiği gözler önündedir.

Bu nedenledir ki, Erdoğan'ın "faizleri düşürün" direktifi TUSİAD cephesinden *"Merkez Bankasının bağımsızlığı zedelenir"* tadında açıklamalarla karşılanırken "Yeşil" Sermaye tarafından ise sevinçle karşılanmıştır. Ki zaten, Ağustos 2007 tarihinde başlayan ve belleklerimizde 2008 krizi olarak kodlanan kriz sürecinde "faizler düşmeli" yönlü hükümete çağrıda bulunanlar da bu kesimlerdir.

Özellikle son süreçte Erdoğan'ın Somali ziyaretinde kurduğu ticari bağlardan da gözlemlenebileceği şekli ile AKP; Ortadoğu'daki keşmekeş hali ile ticari gücü zayıflayan sermaye kliğini, faizlerde düşüş ve yoğun devlet desteği ile yeniden palazlandırmak istemektedir. Buradan da görülmektedir ki, AKP'nin Gülen Cemaati ile olan yol ayrılığının ardından "paralel" kardeşlerine attığı son tekme de, bu çevrelerin etrafında duran ekonomik gücü kendi etrafına toplamak, bu güçleri palazlandırarak ve bu güçlerin yatırımlarını artırarak hem kendi sermaye ayağını geliştirmek hem de, önümüzdeki seçim sürecine kadar görece bir büyümeyi bu güçlerin üzerinden örgütlemektir.

Sistemin yarattığı çatlaklardan sızmak...

Toparlarsak, tüm bu süreç tartışmasında gözler önüne serilen iki yön vardır. Bir yandan artık her yöne dümen kırmaktan ayar tutmaz hale gelen bir ekonomi gemisi, diğer tarafta ise geminin kaptanı olan iktidar kliğinin/partisinin gemiyi karaya oturturken her seferinde iş yaptığı güçleri baştan dizayn ederek demokrasi namına zerre bırakmadığı bir ülke gerçekliği.

Tüm bu tablonun biz ezilenlerin saflarına yansımaları ise artan işsizlik ve krizin faturasının ödenmesi olacağı ise, sistemin nesnel gerçekliğidir. Batmaya yüz tutan ekonomi gemisini sırtında taşıyan işçi ve emekçilerin, sistemin bu denli çatlakları bulunduğu dönemlerde ise güçlü isyanlarla sürece cevap olmaları; devrimci öncünün ise enerjisini bu güçlü örgütlemeye dünden daha fazla ayırması temel gerekliliktir.

Avrupa Sürgünler Meclisi seçim tavrını açıkladı

Köln: 31 Ocak Cumartesi günü, Avrupa Sürgünler Meclisi Yürütme Kurulu toplantısı Köln'de TÜDAY lokasında gerçekleştirildi.

7 Haziran 2015 tarihinde Türki-

ye'de yapılacak genel seçimlere yönelik, sürgünlerin demokratik hak ve taleplerini savunacak ve gündeme taşıyacak demokrasi güçleriyle ilişkiler geliştirmek gerektiği yönünde tartış-

malar yürütüldü.

ASM Yürütme Kurulu olarak oybirliği ile bu seçimlerde Avrupa'da bulunan göçmenlerin ve sürgünlerin oy kullanma hakları da olduğundan hareketle, sürgünlerin ülkelerine şart-sız ve kovuşturmayla tabi tutulmadan

serbestçe dönebilmeleri ve haklarının savunulması yolunda bir çalışmanın HDP tarafından benimsenmesi de dikkate alındığında seçimlerde HDP (Halkların Demokrasi Partisi)'nin desteklenmesi yönünde anlayış birliğine varıldı.

Yunanistan seçimlerinin gösterdiği: Rüzgar kimden yana esiyor?

12 milyon nüfuslu Yunanistan seçim sonuçları gündemdeki yerini koruyor. Bu gündem özellikle 500 milyon nüfuslu Avrupa'da ciddi etki yarattı. Uzun bir süredir kriz ve kemer sıkma politikaları ile can çekişen Yunanistan'daki toplumsal çelişkilerin aldığı boyut önem arz etmektedir. Baştan söyleyelim; Syriza'nın seçim zaferi de bu çelişkiler üzerinden yükselmiştir. **Syriza'nın zaferi her şeyden önce toplumsal muhalefetin yükselişini ve kitlelerin arayışını göstermektedir.**

Syriza, Yunanistan'ın dış borcunu ödemek için 2010'dan beri bütün hükümetlerin sürdürmekte olduğu ağır kemer sıkma programına son vereceğini, emekçilerin gasp edilmiş haklarının geri verileceğini ve ekonomiyi son yıllarda yüzde 25'e ulaşan küçülmeden kurtararak yeniden büyüme yoluna sokacağını belirtiyor. Tüm bunlar AB'li emperyalistler ile Yunanistan işçi ve emekçilerinin çıkarlarının karşı karşıya getiren argümanlardır. Sömürücü sınıflarla halk kitlelerinin çıkarlarının karşı karşıya gelmesi bir başka deyimle sınıflar arası çelişkilerin keskinleşmesi devrimcidir. Ancak bu devrimci durumun yönetimi ve çelişkilerin hangi bilimsel kılavuz ile çözüleceği önemlidir.

Yunanistan işçi ve emekçileri ve TROYKA kabusu

Yaklaşık 5 yıldır Yunanistan'ın borç krizini alacaklılar için yöneten TROYKA, borçların ödenmesi için Yunanistan ekonomisine öylesine yükledi ki, ekonomik kriz sıçrama göstererek toplumsal ve yönetememe krizine dönüştü. Yunanistan burjuvazisinin sermayesini korumak adına uygulanan politikalar GSYH'yi dörtte bir oranında küçülttü, borçlar azalacağına arttı. TROYKA'nın açtığı 240 milyar avro'luk krediye 100 milyar daha eklendi ve GSYH'ye oramı da giderek yükselerek yüzde 175'i buldu.

Borç taksitlerini ödemek için yeniden borçlanma yoluna gidilmesi krizi daha da artırdı. Her artış emekçilerden daha fazla vergi ve kesinti anlamına gelirken, bir de temel gıda ürünlerine getirilen zam ile TROYKA ile uzlaşan Yunanistan hükümeti toplum nezdinde artık miadını doldurmuştu.

Yunanistan seçimlerinde Syriza'nın zaferi bu ekonomik, siyasal ve toplumsal çelişki üzerinden yükselmiştir. Uzun bir süredir biriktiren ve kendini sokak eylemleri ile gösteren süreç seçimlerde kendini Syriza zaferi olarak göstermiştir. Syriza'yı zafere götüren süreç bu şekilde olmuştur ve buraya kadar geline süreç iyi okunmalı ve deneyim edinmelidir. Bu anlamıyla Yunanistan seçimlerini okur-

ken doğrudan reformizin rüzgarından bahsetmekten önce bu süreci oluşturan anın koşullarına, sınıfların durumuna ve konjonktürel sürece bakmak önemlidir. Aksi takdirde klasik yorumlamalarla, Marksizm'in dokusuna aykırı yaklaşımlarla, neden-sonuç ilişkisini görmeyen bakışla çelişkinin sıcaklığı karşısında ya-nılmak kaçınılmazdır.

Düzen için iyileştirme ve ötelenen bir tayin hakkı

Syriza'nın zaferi ile birlikte özellikle Türkiye toprakları içinde konan değerlendirme ve yapılan yorumlar bir denge yitimi olarak tanımlanabilir. Syriza'nın zaferi ülkemizde HDP ile ve daha da ileri gidilerek Kobanê zaferi ile bağdaştırılmıştır. Kendi iç ve özgül çelişkileri görülmeden yapılan bu benzetmeler, dogmatik bakışın bir ürünüdür.

Syriza seçimlerin hemen ardından yaptığı uygulamalarla birlikte ciddi bir etki alanı oluşturdu. Pire Limanı'nın özelleştirilmesinin durdurulması, atılan temizlik işçilerinin geri alınması, rektörlerin görevden alınması ve makam arabalarının satılması vb. uygulamalar bir şekilde toplumsal hoşnutluğu idame ettiriyor. Ancak **açık ki bir halkın geleceğini tayin etmiyor.**

Syriza'nın geçen yıl sonbaharda kabul ettiği "Selanik Programı" olarak anılan ayrıntılı ekonomi programı, temel belge kabul edilmektedir. Syriza'nın bu politika demeti, üç temel unsurdan oluşuyor. Birincisi, Syriza Yunanistan'ın mutlaka avro sisteminde kalmasını hedefliyor. İkincisi, başta dış borcun miktarı olmak üzere AB ile ekonomik ilişkiler yeniden müzakere edilmesidir. Üçüncüsü ise bu müzakereler sürerken **Syriza** ekonomiyi canlandırmak ve kemer sıkmayı sona erdirmek üzere bir kamu harcamaları programı başlatacak. **(Bkz: Syriza'nın iktisat politikalarından sorumlu milletvekili Efklidis Tsakalotos ile söyleşi – E. Ahmet Tonak/24 Ocak 2015 Sendika.org)**

AB ise Yunanistan'ın olası bir durumda avro bölgesinden çıkması halinde kendi güvenliğini garanti altına almaktadır. Yunanistan'ın avro bölgesinden çıkma durumu karşısında AB açısından oluşabilecek en tehlikeli durum Avro bölgesindeki krizin ülkelere sıçramasıdır. Bu kapsamda AB, 2012 yılından bu yana bir dizi politika ortaya koydu. Kurtarma fonu oluşturuldu; Avrupa Merkez Bankası'nın son kredi mercii olarak rolü artırıldı ve büyük bankalarla kısmi bir birlik oluşturuldu.

Bu yüzden Yunanistan'ın avrodan çıkışı avro sistemi için çok büyük bir risk taşıyor. Ancak Syriza AB düzeni için-

de kalma hevesini korumaktadır. Öyle ki bu durum Syriza rengi konusunda bir fikir veriyor. Syriza/Çipras 2012 Mayıs ve Haziran aylarında üst üste yapılan iki genel seçimde ikinci sırayı almasıyla gelecekte iktidara göz kırpmıştı.

Bugüne kadar Çipras Brüksel'de ve Avrupa başkentlerinde dolaşarak Syriza iktidarının AB ile çatışmaya girmeyeceğine ve ona zarar vermeyeceğine ilişkin birçok açıklamada bulundu. Açık söylemek gerekir ki emperyalist ekonomi politikalara meydan okuma ekonomik programla değil politik program ile gerçekleştirilebilir. **Syriza** ise daha çok ekonomik duruma, yaptırımlara ve bunların düzenlenmesine/iyileştirilmesine odaklanmaktadır. Kitlelerin çelişkilerini sınıfsal bir hatta sevk etmeyen, ekonomist indirgemeci bir politika süren **Syriza**'nın reformizm kulvarındaki tescilli belgesini bu uygulamalarla beyan etmektedir.

2002 yılında Brezilya'da devlet başkanı seçilen Brezilya İşçi Partisi (PT) lideri Lula'nın söylemlerinin ve yaptırımlarının ilerleyen dönemlerde nasıl düzene adapte olduğu deneyimi gün gibi yaşadık. Sınıfın ekonomik durumunu iyileştirmek, sorunsalın kaynağına müdahale etmemek, açık biçimde toplumsal hoşnutsuzluğun sistem içi müzakeresidir. Komünistler açısından söz konusu ise siyasal iktidarın ele geçirilmesidir. **"Bu nedenler siyasal iktidarın ele geçirilmesine ve toplumsal devrime karşı çıkan ya da onların yerine yasal reform yolunu seçenler, aynı hedefe ulaşmak için daha sakin, güvenilir ve yavaş bir yolu seçmiş olamaz; bir başka hedefi, yeni toplumsal düzen kurmak yerine eski düzende yüzeysel değişimler yapılımasını seçmiş olur. Böylece revizyonizm siyasal görüşleri, ekonomik kurumların varlığı yere varır: sosyalist düzenin gerçekleştirilmesi değil, kapitalizmin iyileştirilmesi; ücret düzeninin kaldırılması değil, sömürünün azaltıl-**

ması; kısacası, kapitalizmin kendisini değil kötülüklerinin ortadan kaldırılması...**(Rosa Luxemburg/ Seçme yazılar sayfa 235)**

Sonuç olarak bugün **Syriza**'nın seçim zaferi Yunanistan halkı ve komünistleri için önem arz etmektedir. Mevcut reformlar toplumsal hoşnutluğu bir şekilde sağlamaktadır. Ancak toplumsal olarak Yunanistan işçi ve emekçilerinin geleceğini tayin etmemektedir. İyileştirme hamlelerini desteklemek ve örgütlemek Yunanistan komünistlerinin en temel görevlerinin başında gelmektedir. Zira devrim ve reform ilişkisi kapsamında bugün Yunanistan önemli bir süreci yaşamaktadır. Bu süreç halk kitleleri içinde örgütlenme mayasının gelişiminin ana hattı olmuştur. Bu hattın kendiliğinden ve sınıf hareketinden mahrum bırakılması ciddi tehlikeler barındırmaktadır. Zira toplumsal muhalefetin sistem içi minimize edilmesi tehlikesi oldukça diridir. **"Emperyalist sistemde... siyasal demokrasinin tüm istemini ancak kısmen 'gerçekleşebilir' ve o da ancak çarpıtılmış bir biçimde ve istisnai durumlarda... Ama bundan çıkan sonuç, sosyal demokrasinin bütün bu istemler içinde derhal verilmesi gereken kararlı savaşımdan vazgeçmesi gerektiği sonucu değildi(böyle bir şey ancak burjuvazinin işine yarar), tam tersine, buradan çıkacak sonuç, bu istemlerin, burjuva söylemlerle, sözde kalan protestolarla yetinmeyerek, yığınları kesin eyleme çekerek, her temel demokratik istem uğruna savaşımları yoğunlaştırıp, proletaryanın, burjuvaziye saldırısına kadar, yani burjuvazinin mülksizleştirilen sosyalist devrime kadar vardırıarak, bu istemlerin reformist değil devrimci biçimde formüle edilmesi, eyleme geçirilmesidir."** **(Lenin/ Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı/ Syf: 151/ Sol Yayınları)**

Kampanyalar ve çalışma tarzımız üzerine...

Dünyada zafer elde etmiş tüm devrimlerin, devrimci çaba ve kalkışmaların, yönünü ezilenlerden yana koyarak pratik alanda süren tüm girişimlerin temel sorunsalının; en geniş yığınları örgütlemek, başta proletarya olmak üzere tüm ezilen sınıf ve katmanları mücadele içerisinde birleştirebilmek olduğu net bir gerçekliktir. Bu klasikleşmiş gerçekliğin, somutlandıkça birden çok yönü içerisinde barındırdığı, gökyüzünden aşağı indirildikçe canlı yaşamın çelişkileri ve akışı içerisinde biçim değiştirdiği ise aşikardır.

Merkezinde kitleler olan bir süreç olarak devrimin başarısında ve sürdürülüp ilerletilmesinde bu sorunsal merkezi bir öneme sahiptir. Hatta denebilir ki, tüm bu bahse konu sürecin sınanma alanı ve koruganı kitlelerdir. Bu anlamda, bu derece merkezi öneme sahip olan kitlelere dair/onların örgütlenmesi temelinde sürdürdüğümüz çalışmalarda kullandığımız yöntem ve araçlar, örgütlülüğümüzü seferber etme şekillerimiz, ajitasyon ve propaganda yöntemlerimiz irdelenmeli, canlı yaşamın gerçekliği içerisinde sınanmalı ve kitlelerin ihtiyaçları temelinde sürekli olarak baştan dizayn edilmelidir.

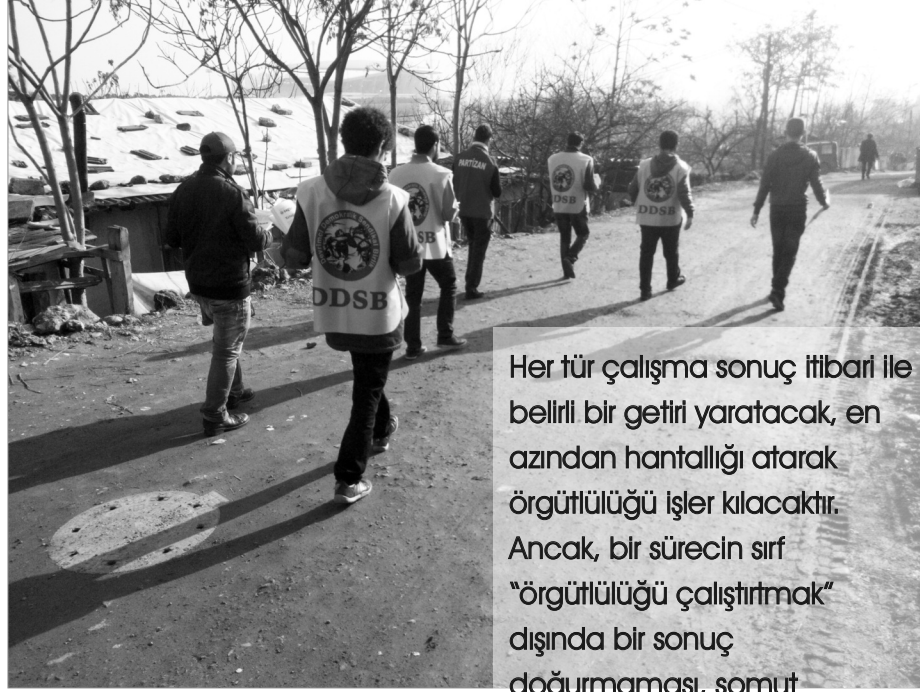
Gündeme müdahale aracı olarak kampanyalar

Kampanya tarzı çalışmalar da, diğer tüm çalışmalar gibi kitle çalışmamızın parçalarındandır. Yoğunlaştırılmış faaliyet süreçleri olarak tanımlanabilecek kampanya çalışmaları, (diğer tüm çalışmalarda olduğu gibi) belirli bir ihtiyacın ürünü olarak açığa çıkar ve bu temelde örgütlülüğün genel yönelimlerini besleyecek bir "seferberlik" hali yaratır.

Rutin faaliyetlerin ve gündelik pratiklerin daha aşkın ve hızlandırılmış hali olarak tariflediğimiz kampanya süreçleri, bu niteliğinden ötürüdür ki, **yerinde ve bütünlüklü bir harekete geçişi örgütlemek ve gündeme topyekün müdahalede bulunmak** amacıyla örgütlenir.

Tüm bu "ağırlığından" dolayı da somut bir planlamaya, dinamiklerin ayrıştırılmasına, ajitasyon-propaganda yöntemlerinden kampanya sonuçlarına kadar bir dizi enstrümanın hedef kitle ve amaçlar gözetilerek belirlenmesini zorunlu kılar.

Kampanya tarzı çalışmanın, özlediğimiz çerçevesinden ötürü sağladığı bir dizi avantaj ve hızla gündemleşme durumu, bu tip çalışmaların dünya devrimci pratiğinde de çokça kullanılmasına vesile olmuştur. Örnekleme açısından özellikle baştan sonu tüm süreci boyunca kitlelerin damgasını vurduğu büyük Çin Devrimi'nde Başkan Mao'nun "Dört eski ile mücadele", "Eleştiri hareketi", "Yüz çiçek açsın" vb. kampanyaları, bir anda büyük bir enerjiyi boşatarak kitlelerin andaki en yakıcı gündemlerine müdahale eden süreçlerin halini almışlardır.

Her tür çalışma sonuç itibari ile belirli bir getiri yaratacak, en azından hantallığı atarak örgütlülüğü işler kılacaktır. Ancak, bir sürecin sırf "örgütlülüğü çalıştırmak" dışında bir sonuç doğurmaması, somut örgütlülükler yaratacak ya da kitlelerde belirli bir bilinci uyandıracak sonuçları açığa çıkartamaması ciddi bir sorundur.

Boşluk nerede?

Tartışmada buraya kadar çizdiğimiz tablo, büyük ölçüde genel geçer doğruların aktarılması, genel siyasal kabul-lerin özetlenmesidir. Kaypakaya yoldaşın "Kitleler ancak bütün siyasal gerçekleri teşhir ederek, toplumsal yaşamın her yönünü, her alanı kapsayan geniş teşhir kampanyaları ile bilinçlendirilebilir" sözünden hareketle, genel kitle faaliyetimizin temel araçlarından olarak gördüğümüz kampanya faaliyetlerine dair; ancak nesnel durumumuzun, hem bizler açısından, hem de TDH'nin geneli açısından bu çerçeveyi kesmediği ise aşikardır.

Bu durum, devrimci ve komünist güçlerin kitle bağlarının özellikle '90'lardan sonra giderek zayıflaması ve bu kitlelerden uzaklaşma halinin çalışma tarzımızda yarattığı bir dizi sıkıntı ile de bağları vardır.

Burada ilk olarak göze çarpan yön; kampanyaların, kitlelerin gerçek gündemleri ile ne derece bağlar taşıdığı ile ilgilidir. Bu mesele, siyasal faaliyetin gündemlerinin ve örgütlülüğün politikalarının belirlenme tarzı ile de ilişkilidir.

Bu noktada Başkan Mao'nun "Her doğru bir görev, bir siyaset, bir çalışma stiline, belirli zaman ve yerde yığınların isteklerine uygun düşmekte olduğunu ve yığınlara bağlandığı; buna karşılık her yanlış bir görev, bir siyaset, bir çalışma stiline gene belirli bir zaman ve yerde yığınların isteklerine uymadığını ve yığından koptuğunu bize göstermiştir" sözü akılda tutulmalıdır.

Kampanyanın (içe dönük ya da dışa dönük kampanyalar olması durumuna göre) hedef kitlesinin belirlenmesi ve bu kitleye gitme biçimlerinin kitlenin refleks ve bilinç düzeylerine göre ayrıştırılması, politikaların Mao'nun da "kitlelerden kitlelere" şeklinde formüle ettiği üzere canlı yaşamın çelişkilerinden çıkartılması elzemdir.

Bu noktada hem bizim, hem de parçası olduğumuz TDH'nin bir dizi sıkıntı yaşadığı bir gerçekliktir. On yıllardır

runu ya da genel A/P materyallerine tıklararak kitlelerin inisiyatifini açığa çıkartamama sorunu ile karşı karşıya kalınmaktadır.

Yürütülen kampanya faaliyetlerinde bu durum, yine kolektif bir seferberliğin ve örgütlülüğün farklı alanlarından çok yönlü bir beslenmenin önüne ket vururken, faaliyetin toplamaında ise kitlelerle organik bir ilişki kurulmasında ve dinamik bir süreç açığa çıkartılmasında engel teşkil etmektedir.

Kitlelere güven!

Her tür çalışma sonuç itibari ile belirli bir getiri yaratacak, en azından hantallığı atarak örgütlülüğü işler kılacaktır. Ancak, bir sürecin sırf "örgütlülüğü çalıştırmak" dışında bir sonuç doğurmaması, somut örgütlülükler yaratacak ya da kitlelerde belirli bir bilinci uyandıracak sonuçları açığa çıkartamaması ciddi bir sorundur.

Kuşkusuzdur ki, tüm bu sorunların çözüm kaynağında ise örgütlülüğün merkezi denetimi ve önderlik sorunu vardır. Geneli özelle, politikayı ise kitlelerle birleştirecek, kitlelerle canlı ve organik bağlar kuracak olan kadroları yetiştirmek ve örgütlülüğün gündemler çerçevesinde seferber etmek, en temelde KP'nin detaylı planlaması ve önderlik kapasitesinin gelişmesi ile alakalıdır. Bitirirken, Başkan Mao'nun bu noktadaki yaklaşımı gayet açıklayıcıdır:

"Kongremiz, bütün Partiyi uyanık olmaya ve hangi mevkide olursa olsun hiçbir yoldaşın kitlelerden kopmamasına dikkat etmeye çağırır. Her yoldaşa halkı sevmeyi, kitlelerin sesine dikkatle kulak vermeyi, her gittiği yerde kendini kitlelerin bir parçası olarak görmeyi ve kendini kitlelerden üstün tutmak yerine, onların içinde erimeyi, kitlelerin bulunduğu düzeyi göz önünde tutarak onları uyandırmayı ve onların siyasal bilincini yükseltmeyi, kitlelerin kendileriyle adım adım örgütlenmelerine ve belli bir zaman ve yerdeki iç ve dış koşulların elverdiği gerekli bütün mücadeleleri yürütmelerine yardım etmeyi öğretmelidir" (Mao Zedung, Koalisyon Hükümeti Üzerine)

Oyuncular Sendikası: "18 saat ve üzerinde çalıştırıyoruz"

Hak ihlalleri, güvencesiz çalışma koşulları ve ücret eşitsizliği işçi ve emekçilerin peşini hiçbir sektörde bırakmıyor. Bu sektörlerden birisi de kuşkusuz dizi/sinema sektörü. Televizyon ekranlarında ve beyazperdede kamera arkası ile kamera önündekilerin yaşamları her ne kadar renkli bir şekilde yansıtılsa da işin aslı o kadar renkli değil. Konu ile ilgili **Oyuncular Sendikası** ile gerçekleştirdiğimiz röportajı yayımlıyoruz.

- Dizi/Sinema sektöründe iş güvenliği, ücret eşitsizliği ve hak gaspları hakkında bilgi verebilir misiniz?

- Sektörümüzde çözülmeyi bekleyen birçok sorun var. Maalesef 50 yıldır bu sektör tam anlamıyla denetlenmediği için birçok sorun kemikleşmiş durumda. Bunun en somut örneği ise sosyal güvenlik ve can güvenliği. Birçok sorunun temel kaynağı

sosyal güvenlidir.

Oyuncular kanuna göre 4A'lı yani işçi olarak çalıştırılması gereken kişilerdir. Fakat neredeyse sektörün tamamına defter açtırılıyor (4B), böyle olunca da iş kanununun çatısı altından çıkıyorsun. Tam da bu sebeple ücret eşitsizliğinden çalışma koşullarına, sözleşmelerden çalışma saatlerine ve emekliliğe kadar birçok sorun yaşanıyor. Bu durum sadece dizi ve sinema setlerinde değil seslendirme, opera, dans ve tiyatro alanlarında da yaşanıyor.

- Set emekçileri sektörde görünmeyen emeği temsil ediyor gibi. Bu konu hakkında düşünceleriniz nelerdir? Çalışma koşulları hakkında bilgi verebilir misiniz?

- Kamera arkası ekibinin de birçok sorunu var. Çok ağır koşullarda çalışıyorlar. Uzun çalışma saatleri kamera

arkasının öncelikli sorunu, bunu takiben çalışma koşulları, ücretler ve sosyal güvenlik geliyor. Aslında birçok sorun ortak. Her sezon 80-90 dizinin yayına girmesiyle hızlı üretim, hızlı tüket felsefesi hüküm sürmeye başladı. 30 saniyelik bir reklam filmi 1-3 gün arasında, 120 dakikalık bir film 2-5 ay arasında, 120 dakikalık bir dizi ise 1 haftada çekiliyor. Günde 18 saat çalışan

setler var, hatta 18 saatten daha fazla çalışan setler var. Böyle bir ortamdaki çalışma saatlerini, çalışma koşullarını siz düşünün.

Ekipler zaman baskısı altında işi yetiştirmeye çalışıyor, yaşanan stresin tarifi yok. Yorgunluk ve uykusuzluk birçok kazayı beraberinde getiriyor. Hem fiziksel hem de psikolojik olarak çok fazla yıpranıyorlar. Üstelik zaman baskısı ve mali kaygılar sebebiyle de güvenlik önlemleri gözardı edilerek çalışılıyor. Dışarıdan bakıldığında eğlenceli bir sektör olarak görünse de ya da bu şekilde yansıtılmaya çalışılsa da, yapım aşamasında bu sektörün içinde çok fazla tehlike barındırdığını, çok uzun saatler çalışıldığını, hem fiziksel hem de psikolojik açıdan ciddi sorunların yaşandığını görüyoruz.

- Çocuk oyuncular da sektörde oldukça yer alıyor. Bu

nunla ilgili bir kampanya başlatmışsınız. Bilgi verebilir misiniz?

- Çocuk oyuncular kampanyası sendikamızın en çok önemseydiği konulardan biridir. Çünkü yukarıda bahsettiğimiz kötü çalışma koşullarına çocuk oyuncular da maruz kalıyor. Yetişkinlerin bile tahammül edemediği bu koşullar çocuk oyunculara geri dönüşü olmayan sorunlar doğurabiliyor. Birçok ülkede olduğu gibi Türkiye'de de çocuk işçi çalıştırmak yasaktır. Fakat gelişmiş ülkelerde bu sektör için ayrı bir yasa düzenlenmiş ve çocuk oyuncuların çalıştırılabilmesi için çeşitli yönetmelikler hazırlanmıştır. Çünkü bu iş, doğası gereği hayatı konu almaktadır ve bu sebeple de çocuğu tamamen dışarıda tutmak söz konusu değildir.

Hazırlanan bu yönetmeliklerde bir çocuğun sette kaç saat çalışabileceği, nasıl koşullarda çalıştırılması gerektiği gibi birçok detay yer alıyor. Yani çocukların hakları korunuyor, çocuklar geri dönüşü olmayan sorunlardan korunuyor. Ülkemizde ise böyle bir yönetmelik yok, Oyuncular Sendikası olarak biz de çalıştık ve bir yönetmelik taslağı hazırlayıp Çalışma Bakanlığı'na sunduk. Hazırladığımız yönetmelik taslağı henüz yürürlüğe girmedi, şu an bu taslağın yönetmelik haline gelmesi için çalışıyoruz. Çocuk oyuncularını korumak ilk hedeflerimizden biridir.

Cinsiyet-siz (!) sendikalar, erkeklerin sendikaları

Kadın sorununun pek çok yerde, kurumda tartışıldığı bugünlerde sendikaların kadın sorunu üzerine çalışmalarına göz atan bir kitap çıktı. Akademisyen Betül Urhan'ın hazırladığı "**Sendikasız kadınlar, kadınsız sendikalar**" isimli çıkan kitapta sendikaların cinsiyetçi gerçekliğini gözler önüne serdi. Araştırmada, Türk-İş, DİSK ve Hak-İş konfederasyonlarının kadın çalışmaları inceledi.

Kitapta DİSK için yer alan görüş, Türk-İş'e göre genel kurul kararlarında tüzük ve merkez yönetiminde kadınların görünür olduğu bir görüntü varken "*Bugüne kadar bunlara ilişkin ciddi bir çabaya girildiği söylenemez*" şeklinde özetlenebilir. Aynı zamanda kitap, Türk-İş'in kadın işçilerin taleplerine suskunluğunu erkek işçilerin konfederasyonu olarak ortaya koydu.

AKP yandaşlığında sınır tanımayan Hak-İş'in kadına bakış açısı da elbette AKP'den farklı olamaz. Kitap, Hak-İş'in kadına yaklaşımını "anne ve eş" olarak gördüğüne dikkat çekilen kitapta, "*Kadını kendi başına bir birey olarak değil, aile içinde tanımlayan HAK-İŞ, kadınların modern zamanlardan kaynaklanan çalışma ve toplumsal*

sorunlarını, muhafazakâr bir dünya görüşü ile çözüme çabasının" şeklinde yorumlamış.

Cinsiyet körü sendikalar, cinsel şiddeti de görmüyor

Kitapta, sendikaların faaliyetlerinde "cinsiyet körü" bir yaklaşım içinde olduğuna dikkat çekilerek, "Bu yönüyle sendikal politikalar eşitsizlikleri ortadan kaldıran değil onları perdeleyen bir işlev görmektedir" ifadeleri yer alıyor. Kitap, sendikaların büyük bir kısmında kadın komisyonu ya da kadın komitesi dahi bulunmadığı gerçeğini de okuyor.

Kadın çalışmasının sendikaların gönüllülük esasına dayanan bir çalışma olduğunun altını çizen kitap, "*Genellikle atama ile belirlenmiş olan komisyon üyeleri, sendikaların*

farklı birimlerinde çalışan kadınlardan oluşmaktadır. Kadın çalışmalarını esas işlerinin yanında ikincil olarak yürütmektedirler" ifadelerini kullanıyor.

"Toplumda cinsel taciz ve şiddet suçları çok yaygın vakalar olmasına rağmen, yöneticilere göre örgütlü oldukları iş yerlerinde bu suçlar ya hiç ya da çok az yaşanmaktadır" diyerek "*Birkaç sendika dışında neredeyse hiçbir sendika belgesinde bu soruna yer verilmediği görülmektedir. Bu sorun sendikalar tarafından da adeta görünmez kılınmaktadır*" şeklinde yorumla sendikaların cinsel şiddeti görmediğini gözler önüne serdi.

Kitapta, öneriler de yer aldı. Önerilerin başında tüzük ve yönetmeliklerin yeniden gözden geçirilerek, toplumsal cinsiyet eşitliğine aykırı dilin ayıklanması geldi.

Eylül Kültür Sanat

Derneği'nde film gösterimi

İstanbul: Ataşehir'e bağlı 1 Mayıs Mahallesi'nde yakın zamanda kurulan **Eylül Kültür Sanat Derneği**'nde 31 Ocak günü, dernek üyeleriyle bir araya gelerek **Kayıp Özgürlük** adlı filmi izlendi. Film gösteriminin ardından katılanlar ile film değerlendirildi.

(1 Mayıs Mahallesi ÖG okurları)

Kadın Kadına Öykü Yarışması

H. Merkezi: Kaos GL Derneği tarafından düzenlenen **Kadın Kadına Öykü Yarışması** 9 yılı geride bırakıyor. 10. yılında tema olarak "Ses" i belirleyen Kaos GL, yarışma için son katılım tarihini **17 Nisan 2015** olarak belirledi.

2006 yılında "Mutlu Aşk Vardır" temasıyla başlayan yarışmanın hedefi "belleklere kazanmış karanlık bir imajı silmek"ti. "*O güne dek kadınların kadınlara olan aşkını anlatan filmler, romanlar ve öykülerde canavarlaştırılmış lezbiyenler ve biseksüel kadınlar görmüştük sadece. Ruhsal çalkantılar içinde gidip gelen, şiddetle bezeli, yaralayıcı ve sonu*

illa ki mutsuz biten ilişkilere tanık edilmiştik. Mutlu ve umutlu öykülere hasret kalmıştık" diyen Kaos GL, yarışmaya katılım çağrısı yaptı.

Kobanê zaferinin yakın tanığı: Pirsûs!

YDG olarak son divan toplantısında aldığımız karar doğrultusunda sömestr tatilini nöbetleşe olarak Pirsûs'ta geçirmeyi, oradaki çadır kentlerde, yardım depolarında çalışarak var olan ihtiyacı karşılamayı kararlaştırmıştık. Biz de İstanbul'dan bir yoldaşla karar doğrultusunda Pirsûs'a gittik.

Kobanê direnişinin zafere evrildiği haberlerinin geldiği, her tarafta zafer kutlamalarının yapıldığı haftanın ertesinde yaptığımız bu yolculuk bizlere hem oradaki zafer havasını solumak, hem de artık zafere evrilmiş olan direnişin bir parçası olmak açısından birçok olumlu katkıda bulundu.

31 Ocak Cumartesi günü İstanbul'dan DÖDEF'in Pirsûs'a kaldığı araçla yola çıktık. Türkülerle 20 saati aşkın uzun bir yolculuğun ardından pazar sabahı Pirsûs'a vardık.

Yanımızda bulunan yardım malzemelerini bırakmak için belirli bir süre beklediğimiz sırada ajan, işbirlikçi olduğunu düşündüğümüz bir kişi gelerek devletin propagandasını yapmaya başladı. Bir hevalin girdiği tartışma sonrası geri çekilen bu kişi, daha sonra sivil bir araca binerek yanımızdan uzaklaştı. Sonrasında öğrendiğimize göre özellikle Pirsûs merkezde çok fazla sayıda ajan ve IŞİD işbirlikçisi varmış.

Yardım malzemelerini depolara bıraktıktan sonra, basın açıklaması düzenlemek için Mahser köyüne gittik. Yol boyunca bizi gören insanlar zafer işaretleri ve zılgıtlar ile karşıladı bizi. Basın açıklamasına biz de YDG flaması ile katıldık. Basın açıklaması bittikten sonra Kobanêli bir çocuk yanımıza gelerek flamayı tutmak istediğini söyledi. Çocukla konuşurken bize babasının Kobanê'de savaştığını, babası onu aradığında dürbünle baktığı noktadan babasının bayrak sallayarak kendisi ile iletişim kurduğunu öğrendik. Daha sonra sarı, kırmızı, yeşil renkteki bilekliği çıkararak bize hediye etti. Biz de teşekkür edip yanından ayrılarak 1 hafta boyunca kalacağımız Miseynter köyüne gittik.

Kaldığımız köy Kader Ortakaya'nın şehit olmadan önce kaldığı köymüş. Biz de Kader yoldaşın yattığı çadırlarda yattık, nöbet tuttuğu noktalarda nöbet tuttuk. Onun arşınladığı yollar da yürüdük. Köy halkı da Kader yolda-

Pirsûs'ta kaldığımız bir hafta yaşamımızda eşsiz nitelikte bir anı bıraktı. Orada sadece gazetelerden ya da internetten gördüğümüz direnişi daha yakından gördük. Kürt halkı ve yurtsever gençliği çok daha fazla tanıma fırsatı elde ettik. Tüm YDG'İlleri de bu zaferin ve eşsiz nitelikteki deneyimin parçası olmaya çağırıyoruz.

şı unutmamış olacak ki, onun adına köyde bir Kader Ortakaya kütüphanesi kuruldu. Biz de kaldığımız süre boyunca kütüphanenin kurulmasında çalıştık. Kah kitapların sıralanıp, numaralandırılmasında, kah zemin için taş taşınmasında...

Kaldığımız köy sınıra 15-20 km uzaklıkta bulunan bir köydü. Tam karşımızda Arın Mîrxan'ın ve Paramaz Kızılbaş'ın şehit düştüğü Miştenur tepesi ve tam zirvesinde bulunan sarı, kırmızı, yeşil bayrak görünüyordu. Çatışmaların azalmasından kaynaklı çok fazla olmasa da ara sıra bombalama ve silah sesleri duyuyorduk. Bombaların patlama sesini, zafer namlularından çıkan kleş seslerini bizde köyde direniş ve zafer sloganlarıyla karşılıyorduk.

Kaldığımız süre içerisinde zamanımızı verimli kullanmaya önem veriyorduk. Sabahları 06:45'te "rojbaş"la uyanıp kahvaltımızı yapıyorduk. Daha sonra çalışmak için çadır kentlere gidip, buralarda çadırları kuruyorduk. Kürtçe bilen yoldaşlar ise çadır kentlerde anket işlerini yapıyor, çadırların ihtiyacını öğreniyorlardı. Bir gün çadır kurduğumuz

sırada, çadır kentteki ailelerden birinin şehit olduğu haberini aldık. Bizler de taziye çadırına giderek ailenin acısının bir nebze de olsa paylaştık.

Çadır kentlerdeki işimiz bittikten sonra köye geri dönüp, günün değerlendirmesini yaptıktan sonra çadırlarımıza çekilip nöbetimizin gelmesini bekliyorduk. IŞİD'lilerin sınırdan Kobanê'ye geçmemesi için tuttuğumuz nöbet, gecenin dondurucu soğuşunda kimi zaman bizi zorlasa da, 15-20 km ötemizdeki Kobanê halkının destansı direnişi bizi nöbet boyunca ayakta tutmaya yetip de artıyordu bile. Üşüdüğümüz sırada birbirimize Kobanê'de savaşçıların daha zor koşullarda olduğunu hatırlatarak ayakta kalıyorduk.

Pirsûs'ta kaldığımız bir hafta yaşamımızda eşsiz nitelikte bir anı bıraktı. Orada sadece gazetelerden ya da internetten gördüğümüz direnişi daha yakından gördük. Kürt halkı ve yurtsever gençliği çok daha fazla tanıma fırsatı elde ettik. Tüm YDG'İlleri de bu zaferin ve eşsiz nitelikteki deneyimin parçası olmaya çağırıyoruz.

(İstanbul'dan Bir YDG'li)

Kobanê'de köyler özgürleştiriliyor

H. Merkezi: Kobanê'nin özgürleştirilmesinin ardından çevre köylere doğru operasyon alanını genişleten YPG, Ocak ayı savaş raporunu açıkladı. YPG, gerçekleştirilen operasyon, eylem ve çatışmalarda 608 düşman gücünün öldürüldüğünü belirtirken, 36 YPG/YPJ savaşçısının da yaşamını yitirdiğini aktardı.

YPG Basın Merkezi tarafından açıklanan Ocak ayı savaş bilançosunda, 44 operasyon ve eylem düzenlendiği, 29 temas ve çatışmanın yaşandığı bildirildi. 15 saldırı ve çatışmanın sonucu belirlenemezken YPG, IŞİD'in bomba yüklü araçlarla 4 intihar saldırısı düzenlediğini de ifade etti.

YPG Basın Merkezi, 608 düşman gücünün öldürüldüğünü, 201'inin cenazesinin ellerinde kaldığını belirtirken, 3 tanesinin de esir alındığını vurguladı. Ocak ayı içinde 22 araç, 3 tank, 2 23'lük doçka, 1 havan topunun da imha edildiği ve birçok malzeme ele geçirildiği bilgisi verildi.

4 Şubat'ta YPG/YPJ güçleri güney cephesinde Sitî, Mûçik, Bîrereb ve Bîşaltî köylerini çetelerden temizlerken, doğu cephesinde ise Qebacix, Taşlok ve Qeremox köylerini özgürleştirdi. Doğu cephesinde yaşanan çatışmalarda birçok çete üyesinin öldürüldüğü belirtilirken, 4 çete üyesinin cenazesinin YPG/YPJ savaşçıların elinde olduğu belirtildi. Operasyonun güney cephesinde de 26 çete üyesi öldürüldü.

5 Şubat'ta ise Kobanê'nin batısına düşen Susan köyü ve stratejik iki tepe özgürleştirildi. Doğu cephesinde de, ilk Taşlok köyü ardından ikinci Taşlok köyü de çetelerden arındırılarak özgürleştirildi. Operasyonlar kapsamında 15 çete üyesi öldürülürken, bir araç da imha edildi.

MLKP ve TIKKO'dan Kobanê'de ortak anma

H. Merkezi: Etkin Haber Ajansı'nın yaptığı haberi, haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınıyoruz.

"MLKP ve TKP/ML-TIKKO savaşçıları Kobanê'de ölümsüzleşen MLKP savaşçıları Oğuz Saruhan (Algan Zafir) ile Suphi Nejat Ağırnaslı'yı (Paramaz Kızılbaş)

şehit düştükleri yerde andı.

Oğuz Saruhan'ın yaşamını yitirdiği binanın önünde bir araya gelen savaşçılar, saygı duruşu yaptı, O'nun anısına havaya ateş açtı.

Burada konuşan yoldaş, Saruhan ile birlikte Kobanê'ye geldiklerini belirterek, şunları söyledi: 'Ankara'dan sınıf kinini emperyalizme ve gericiliğe karşı duyduğu öfkeyi de yanına alarak MLKP saflarında Kobanê'de savaşa katıldı. Komünist bir işçi olmasının yanında aramızdaki en nitelikli savaşçıydı, komutan niteliklerini taşı-

yordu. Algan Zafir, namı diğer zafer kazanandır. Bu zafer onun içinde kazanılmıştır. Onun pratiği mücadelemize ışık tutacaktır.'

Suphi Nejat Ağırnaslı için DAİŞ çetelerine karşı verilen mücadele ile özgürleştirilen Miştenur Tepesi'nde de anma yapıldı. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmada Ağırnaslı'nın entelektüel birikimi ve halkların kardeşliğine olan bağlılığına dikkat çekildi, 'Kobanê özgürleştirildi. Ezilen halklar özgürleşene kadar mücadelemizi sürdüreceğiz' denildi."

Kıdem tazminatı tasarısı yeni saldırılarla geliyor

H. Merkezi: Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun gündeme getirdiği, hükümetin seçime kadar yasalaştırılmasını hedeflediği kıdem tazminatını ortadan kaldıran değişiklik konusunda işçi sendikaları, şu an bir yıllık çalışma için 30 gün karşılığı aylık ücretin yüzde 8,3'üne karşılık gelen kesinti oranının bu rakamın altına düşmemesini ve kıdem tazminatı hesabına devlet güvencesi sağlanmasını istiyor. Edinilen bilgilere göre, kıdem tazminatı konusunda işçi ve patronlarla uzlaşma sağlanması halinde konu ayrı bir yasa tasarısı olarak Meclis'e gelecek. Meclis'teki mevcut torba yasalara önergeyle madde eklemeye yoluna gidilmeyecek.

Planlanan tasarıya göre işten atılan tazminat alamayacak: Mevcut yasa göre, bir yıl çalışması bulunan kişi işten atılırsa 30 günlük ücretine karşılık bir miktar da kıdem tazminatı alabiliyor. Öngörülen kıdem tazminatı hesabında ise ancak emekli olduğunda ya da ölüm halinde kıdem tazminatının tamamı ödenecek. Sigortalı olarak 15 yıldır çalışan ve en az 3 bin 600 gün prim ödeyenler ile konut almak isteyenler, hesapta biriken paranın yarısını çekebilecekler.

İkinci kez çekmek için bin 800 gün prim ödenmesi gerekecek. Patronların brüt ücret üzerinden kıdem hesabına yatırmaları gereken oran için yüzde 3 ile yüzde 6 arasında değişen rakamlar telaffuz ediliyor. İşçiler 8,3'ten aşağı düşmesini istemiyor. Bireysel kıdem hesabı bireysel emeklilik sistemindeki gibi devlet garantisi olmadan sigorta şirketleri tarafından yönetilecek.

İzmir'de cemevleri ibadethane oldu

H. Merkezi: İzmir'de Karşıyaka Belediyesi ve Konak Belediyesi, meclis toplantılarında aldıkları kararla cemevlerine ibadethane statüsü verilmesine karar verdi.

Karşıyaka ve Konak Belediyesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'nin inançlara ve ibadetlere saygı kapsamındaki kararları doğrultusunda cemevlerinin ibadet yeri kabul edilmesini ve belediye olanaklarından diğer ibadethaneler gibi yararlanmasını oy çokluğuyla kabul etti. İlçedeki cemevlerine resmi ibadethane statüsü verilmesi ve "kültür merkezi" olarak anılan bu mekânların da resmi ibadet yerleri olarak görülmesi kararına varıldı.

Cemevlerinin ibadethane kabul edilmesi konusunun Türkiye'de yıllarca tartışıldığı Alevilere yönelik, dini inançlarına, özgürlüklerine, kültürlerine yönelik olan yok sayma politikasının artık geçerliliğinin kalmadığı ve bu olayın bir örnek teşkil etmesi gerektiği belirtiliyor.

"Katıksız terörist" halk için "iç güvenlik yasası"!

24 Kasım 2014'te meclise sunulan, kamuoyunda **İç Güvenlik Yasa Tasarısı** olarak bilinen *Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu, Jandarma Teşkilat ve Görev ve Yetkileri Kanunu, Nüfus Hizmetleri Kanunu İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın* bu hafta içinde Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmesi beklenmektedir.

Elini kana bulamakta bir an bile tereddüt etmeyen, bilhassa polise, "özgürlük-güvenlik" dengesini bozmadan "Son zamanlarda meydana gelen toplumsal olayların terör örgütlerinin propaganda-sına dönüşmesi, göstericilerin vatandaşlarımızın can güvenliklerini ve vücut bütünlüklerini tehdit etmesi, kamuya ve özel kişilere ait bina, araç ve mallara zarar vermesi, hatta yağma girişimlerinde bulunması" gerekçesine dayanan tasarı, son dönem fiilen hiçe sayılan hak ve özgürlük arayışı hakkını ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Polisin, toplumsal gösterilere saldırısı bağlamında Doğu-Batı arasındaki makasın son zamanlarda daha da daralmasına paralel, yasa tasarısının hedefinde olan bütün kesimler artık katıksız terörist olarak kabul edilmektedir.

Yasa tasarısı, vatandaşlık hukuku çerçevesinde değerlendirilmeyecek düzeyde bir saldırı konseptine dayanmaktadır ki, hukuk literatüründe buna **Düşman Ceza Hukuku** deniyor. Haklarından arındırılmış ve bu suretle kasıt/kusur yetisine son verilmiş kesimler artık "vatandaş" değil, düşmandırlar. Hayatlarının hiçbir döneminde, tanıklık edemedikleri masumiyet karinesi ise eski bir söylene dahi değildir.

Değiştirilmesi öngörülen bazı maddelerde, düşman olmadığımız görüntüsü

"Özgürlük alanlarımız yok ediliyor"

İstanbul

* İHD tarafından Galatasaray Meydanı'nda iç güvenlik paketine dair basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı İHD İstanbul Şubesi Yürütme Kurulu Üyesi **Osman Özkan** okudu. Valilere ve kaymakamlara gözaltına alma yetkisi veren yasayı eleştiren Özkan, yasanın polise tam yetki verdiğini, grev hakkının gasp edildiğini, "makul şüphe" ile keyfi gözaltıların artacağını, yargı denetimi olmaksızın dinleme yapılabileceğini, işkencenin resmiyete kavuşacağını ve yüzün herhangi bir surette kapatılmasının "suç" kapsamına alındığını ifade etti.

* 5 Şubat günü Çağlayan Adliyesi

acemice verilmeye çalışılsa da düşman olduğunuza dair algı zaten yetiştirilen poliste mevcut iken yasal zemin takviye edilmiştir. Örneğin Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu (PVSK) mevcut düzenlemesi uyarınca

arama kararı gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde savcılık ve esasen hâkimlik tarafından verilebilirken, yeni düzenleme kararın beklenmesi sırasında geçen süre içerisinde "mağdur" olmanızdan yana değildir. Oysa "beklemenin" mağduriyetten hiçbir şekilde mağduriyetten sayılmadığı ülke koşullarında amaç uzun zamandır formaliteye dönen "yargısal kararların" "O'nun polisini oyalamasına son vermektir. Yargı mercilerinin fiilen ve açıkça yürütmeye ve rutinde polis amirlerine bağlandığı koşullar dahi bir yük olmaktadır ki, polisin daha seri olması, katillikten seri katillığe terfi edebilecek düzeyi yakalaması arzu edilmektedir.

Diyelim ki, gerçekten kendinize ve başkasına zarar verme girişiminiz söz konusu, mevcut düzenleme polisin, sizi yakalamasını ve yasal işlemleri başlatmasını emrederken, değiştikten sonra sizi "koruma" altına alabilir, "uzaklaştırabilir" ya da "yakalar" ve "gerekli kanuni işlemleri yapar". Sıra aynen bu şekildedir. Yani polis, kanuni işlem yapmadan ve sizi yakalamadan uzaklaştırabilir, koruma altına alabilir dersek sonradan bir sıralamayla, kanuni işlem denilen ana kadar polis kanunsuzdur/serbesttir, nereye uzaklaştıracağı ve nerede koruma altına alacağı belli değildir. Bilhassa Gezi Ayaklanması sırasında fiilen uygulanan otobüslerde bekletme ve işkence yapması için polisin yasal zırhı sağlamaştırılmak istenmektedir.

Malum "paraleller" ortaya çıkınca, AKP hükümetinin savcılara da itimadı zayıfladı, bazen hadlerini aşan ama "milli iradenin" dolaylı müdahaleleriyle kadük kalan soruşturmalara imza

önlünde ise, **Özgürlükçü**

Hukukçular, AKP hükümetinin yeni "iç güvenlik" yasasını kabul etmediklerine ilişkin bir basın açıklaması yaparak bir günlük adalet nöbetine başladılar. Açıklamada polisin istediği zaman silah kullanacağına, gözaltı yapacağına, 48 saat adli denetim olmadan dinleme yapma hakkının olacağına değinen avukatlar, aynı zamanda Vali'nin de doğrudan gözaltı kararı verebilme yetkisinin olacağını söylediler.

İzmir

İHD İzmir Şubesi'nde yapılan basın toplantısında açıklamayı İHD Ege Bölge Temsilcisi Avukat **Ali Aydın** okudu. Aydın, polise verilen yetkilerin artırıldığını, polisin keyfi olarak yakalama, arama yapabileceğini belirtirken bu dü-

atabilmişlerdi. Bu can sıkıcı durum, çekilmez noktalara bir daha ulaşmasını diye süper valiler soruşturma ve hatta kovuşturma makamı düzeyinde yetkilerle kuşandırılmaktadır. "Lüzumu hâlinde" valiler, bir suç fiilinin gerçekleşme/veya ihtimali karşısında acele önlemler almaya, suçun aydınlanması için doğrudan emirler vermeye yetkili kılınmaktadır. Artık her vali, **Muammer Güler, Hüseyin Avni Mutlu ve Celalettin Cerrah** kadar pervasız davranmakta sonuna kadar yetkilidir. Onlar belediyelere örneğin emir verebilecektir, Kürdistan illerinde göstericiye yönelik polis terörüne mani olmaya çalışan **Gezer Belediyesi** çöp arabası polis zoruyla konumlandırılabilir. İşte öyle bir korku ikliminde yaşıyor ki muktedir, çöp arabası detayını atlamak istemiyor.

Veciz bir ifadeyle şöyle denmişti bu tasarı için: Bu tasarı karşısında, bütün göstericiler Kürt'tür. Belki de bu tasarı karşısında bütün göstericiler Kürt olmayı başarırsa asıl, sindirilmişlik hissine mahal kalmaz. Ki bunun için verili koşullar eskisinden daha elverişlidir. Keza muktedirin bu saldırı tasarısı için koyduğu gerekçede karşılığını bulan "Son zamanlarda meydana gelen toplumsal olaylar" Gezi İsyanı ve 6-8 Ekim Kobani Serhildanı'ndan başka bir şey değildir.

zenlemenin kayıt dışı gözaltı uygulamasına fırsat ve olanak sağlayabileceğini ve kayıt dışılığın işkence ve gözaltında kayıp riskini artıran bir uygulama olduğunu söyledi.

Ankara

Meclis önünde İHD yönetimi ve Genel Başkan **Öztürk Türkdöğen** konuya ilişkin açıklama yaptı. Türkdöğen, "Sokaktaki gerilimleri tırmandıracak yeni polis yasasıyla iktidar resmen uzlaşmaz bir tavır alıyor. Yüzünü kapatanların hapis cezalarıyla cezalandırılması, molotofun silahla eşdeğer olduğunu belirten yasaya göre molotof atana silahla karşılık verilmesi toplumda şiddeti daha da tırmandıracak. Bunun için bugün buradayız" ifadelerine yer verdi.

Kaypakkaya'yı anmanın cezası 40 yıl 5 ay!

Dersim: Özgür Gelecek okurlarına 40 yıl 5 ay hapis cezası verildi. Gezi İsyanı sonrasında yapılan operasyonda beş gazete okurumuzun evleri basılmış, okurlarımız 6 ay ile bir yıl arasında hukuksuz bir biçimde tutuk-

lanmışlardı. Okurlarımızın 8 Mart, Gezi İsyanı, 1 Mayıs gibi demokratik eylemlere; 18 Mayıs Kaypakkaya anmasına katılmaları ve Munzur Kültür ve Doğa Festivali'ni örgütleyenler arasında olmaları gibi nedenler, örgüt üyeli-

ğine delil olarak gösterilmişti. Okurlarımıza demokratik eylemlere katılmaları ve devrimci faaliyetlerinden kaynaklı TKP/ML TİKKO örgütüne üye olmaları; 6 yıl ile 11 yıl arasında değişen hapis cezaları verildi.

Umudu yaratanlara ve savaşanlara sahip çıkalım!

Adaletin de, savcılarının da uyduğu burjuva mahkemelerinin biri geçtiğimiz günlerde Balıkesir'de görüldü. 3 Şubat'ta Balıkesir'de görülen **Abdullah Cömert** davasında, önce duruşmayı halka kapatıp, izlemeyi yasakladılar. Sonra da mahkeme başkanı, devletin tetikçisinden yana tavır aldı ve müşteki vekillerinin tek bir talebini bile dinlemedi. Şaşırmamak gerek!

Şaşırmamak gerek, çünkü halktan nasıl korktuklarını mahkemeyi izleyiciye kapatarak göstermiş olmalarına rağmen, bu duruma pratik anlamda tepki gösterenlerin de bir avuç insan olduğunu biliyorlar! Şaşırmamak gerek, çünkü aramızda hala tetikçileri dolaşıyor! Şaşırmamak gerek, çünkü yeteri kadar bu durumu reddetmiyoruz!

Balıkesir'deki davaya birçok devrimci kurum ve siyasi partinin katılımı oldu. Adliye meydanında; slogan seslerini, içerdeki burjuva hukukunun hakimine duyurmaya çalışan devrimcilerden başka bir de CHP'liler vardı, 1'i ses aracı olmak üzere 3 otobüs ve 3 otobüsün içinden de toplam 30-40 katılımcı ile birlikte! Abdöcan'ın abisi Adnan Cömert'i işten çıkartan CHP'liler, baskılar karşısında ihale sürecinden sonra taşeron olarak tekrar başlayabileceğini söylemişti hatırlayacak olursanız.

Kitlesel baskının, devrimci dayanışmanın bugüne kadar gerek Gezi'de gerek öncesinde ve sonrasında ne kadar büyük etki yarattığını tartışmaya gerek yok. Bu nedenle olması gereken duruşmayı izleyiciye kapatan hakime dışarıdan sloganlarla o sesi o baskıyı hisset-

tirebilmektir. Olması gereken aile içerdeyken, "Burada evlatların var" diyebilirdi. Ama ne yazık ki içerde **Hatice Anne** fenalaşmış hastaneye kaldırılırken, devrimci birkaç kurum bu amaç için seslerini, sloganlarını ve isyanlarını duyurmaya çalışırken, Abdullah'ın abisini işten çıkartan CHP'liler, adliye sürecini reklam aracı olarak kullanabilmek için biber gazı şarkılarını çalmayı daha uygun buldular..

"Umudu yaratanlar..."

Kitlesel harekette, aynı yoldayken hayatlarını kaybedenlere karşı sahip çıkma anlayışımızın ne denli zayıfladığının göstergelerinden bir tanesidir Balıkesir Adliyesi ölü. "Biber gazı" şarkısını çalıp eğlenen CHP'lilere bu meydanı bırakanlar da bizleriz.

Duruşma sonunda yitirdiğimiz fidanlarımızın aileleri acılarını dillendirirken, Hatice Anne bizlere, "Siz de benim evladımınız" diye sarılıp ağlarırken, o ananın feryadına böyle mi sahip çıkacağız? Devrim şehitlerine karşı sorumluluklarımız iki tweetle, bir mesajla bitmiyor ki!

Nasıl ki devrimi inşa edecek olan bizlersek, bu uğurda hayatlarını verenlere de sahip çıkacak olan da bizleriz. Berkin'e, Ethem'e, Ali'ye, Ahmet'e, Medeni'ye bir avuç olarak mı sahip çıkacağız!? Bir futbol maçında bile se-

yircisiz oynama cezasına stadın dışından sloganlarla destek olan taraftar grubu kadar da mı olamadık?

Adaletlerine, savcılarına, hakimlerine güvenmediğimiz bu tetikçilere karşı, adliye meydanlarını doldurarak, devrim yolunda düşenlere sahip çıkarak, halkın mahkemelerinden kaçamayacaklarının görüntüsü olalım.

Her alanda olarak korku salalım bu barbarlara. Bu coğrafyanın her yerinden kan damlarken, faşizm her koldan saldırırken, bizleri katledenlere karşı susmamak için dayanışmayı büyütelim. Devrim yolunda düşenleri ve dövüşenleri yalnız bırakmayalım. "Umudu yaratanlar; mücadeleye inanlar ve kavgaanın tam ortasında olanlardır" yoldaşlar!

(Bir ÖG okuru)

Erdoğan Ötekilerin Postası'na açtığı davayı kaybetti

İstanbul: Gezi İsyanı'nın ardından gönüllü muhabirleri aracılığıyla haberleşme ağı haline gelen **Ötekilerin Postası**'na R. T. Erdoğan adıyla açılan davanın ilk duruşması **4 Şubat** günü Küçükçekmece Adliyesi'nde görüldü.

"Müşteki" Erdoğan'ın katılmadığı duruşmada Ötekilerin Postası editörü yaptığı savunmasında "Bu dava aslında

bizzat bana açılan bir dava değildir. Bu dava Ötekilerin Postası'nın yargılandığı bir davadır" dedi. Kendisi ile birlikte 19 kişiye daha dava açıldığını hatırlatan editör, iddianameyi hazırlayan Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kendisi haricinde tüm "şüpheliler" hakkında soruşturmayı kapattığını hatırlattı. "Bu durum, hukukun eşitliğini ve adalete inancı benim nezdimde zedelemiştir" diyen editör beraatini talep etti. Kısa süren duruşmada hakim, editör hakkında beraat kararı verdi.

Rizgariya soza me!

Kobanê'de süren savaşın 134. günü sonunda ezilenlerin tarihine yazılan destana 21. yy Stalingrad'ı demekte abartmış olmayız herhalde. Çünkü keleşlere karşılık tank ve top ile mücadele edildi. 3710 IŞİD çetesi öldürülürken 426 YPG, MLKP ve diğer örgüt savaşçıları şehit düştü. AKP ve diğer devlerin IŞİD'e destek vermesine rağmen yokluktan var edilen bir zafer de diyebiliriz.

Tabii bu destan yazılırken bizlerde **Özgür Gelecek Gazetesi** olarak sınır hattında elimizden geldiğince sınırın alt tarafı ve üst tarafından (Bin xet ve ser xet) gelişmeleri takip etmeye ve aktarmaya çalıştık. Yani yüzlerce insanın gelip sınır hattından dürbünleri ile ya da ellerini gözlerinin üstüne koyarak güneşin yakıcılığını engelleyerek 500 metre ötesinde yazılan tarihi direnişen bir

parça görme umudunun bazen sınırın öte tarafında direnişin bir parçasına dönüştüğünü ve umudu direnişin türküsünde "**Rizgariye Soza Me**" yani kurtuluşur sözümüz diyerek sınırsız direnişin bir parçası olduk.

Tabii Özgür Gelecek Gazetesi olarak bizler de 134 gün sonra özgürleştirilen Kobanê kent merkezinde olmak ve direnişin en ön saflarında savaşan **YPG/YPJ, MLKP, TKP/ML TİKKO** ve **BÖG** savaşçıları ile tarihi kutlamanın bir parçası olmak isterdik fakat koşullar buna el vermedi. Ve biz de kutlamalardan üç gün sonra Pirsûs (Suruç) hattındaki köylere giderek Kobanê'de yaşananları aktarabilme umuduyla nasıl geçeceğimizi araştırmaya koyuluyoruz. Fakat Riha(Urfa) Valiliği sadece iki saat ve ya AKP karşıtı haber yapmazsan 5 saat gibi bir uygulama koyarak Kobanê'nin tam olarak aktarılmasının önüne

engel olabilmek için bu yaptırımını önümüze koyduktan sonra sınır kapısından resmi yollarla geçemeyeceğimiz anlamamız çokta geç olmadı. Geçersek de çok bir şey çıkmayacağı da verilen süreden belli zaten. Biz de savaşa katılan savaşçıların kullandığı yolu kullanarak geçmek istedik. Tabii biraz uğraştırdı fakat uygun koşulları yaratmıştık artık.

İki günlük bekleyişin ardından Kobanê'ye gideceğimiz netleşince bizlerde hazırlığımızı yaptık ve bekledik. Beklemek tabii bu durumda sabrında sınırlarını zorlayan bir durum oluyor. Çünkü heyecan ve belirsizlik yerinde duramama ve "Ne zaman?" gideceğiz sorusuna takılıyor. Tabii uzun ve belirsiz bekleyiş bittikten sonra araç bekleyenleri almaya geldi ve bir ses arkadan "1, 2 Kobanê yolcusu kalmayın" a takıldı. Güldük. Sonra aracın içerisindeki durumu gözlemeye koyulduk. Araçta Fran-

sız, Kürt ve Türklerden oluşan savaşçı, öğretmen ve gazeteci bir grubun olduğunu öğreniyoruz. Ve yarım saat süren yolculuktan sonra sınıra yani geçiş yapacağımız noktaya geliyoruz.

Sınırı nasıl geçeceğimiz anlatıldıktan sonra kâh koşturmacalı kâh başlar eğik bir yürüyüşle sınıra yetiştik. Sınır güvenliği alındıktan sonra sınır tellerinin üzerine bırakılan kalasın açtığı yol ile Kobanê tarafına geçtik. Tabii uzun yürüyüşümüz devam etti. Heyecan, sabırsızlık "Ne kadar kaldı?" sorusuna dönmüştü artık. 10 dakikalık yürüyüşün ardından bir köy görüldü ve yolculuğumuz o köye doğru devam etti. Ve tam köye girecektik ki köyün girişinde yuvarlak bir karartı belirdi, karartının arasından bizlere yaklaşan biri oldu ve "**Xêr hatin!**" (Hoşgeldiniz) dedi.

* **Grup İsyân Ateşi**'nin Kobanê için bestelediği marş

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Baskılara karşı hareketlenen Alevi mücadelesi ve kırılmalar

Devralınan Osmanlı senaryoları yeniden yazılıyor

Sivas katliamı davasının zaman aşımına uğraması, Maraş katliamı anmalarına konulan yasaklar, Alevi mahallelerinde ev işaretlemeleri vb. provokasyonlar, Alevi köy ve mahallerine zorla cami yaptırımlar gibi saldırılar gerçekliğini korurken zorunlu din derslerinin kaldırılması bir yana ilkokula kadar indiriliyor, cami-cemevi projeleriyle "kardeşlik" adı altında asimilasyonda yeni "oyunlar" bulunuyor ve Aleviler bizzat "Alevi" kimliği mevcut devlet uşakları eliyle sistem içine daha fazla çekilmek isteniyor.

Daha fazla çekilmek isteniyor çünkü Alevi kitleleri devletin kırmızı çizgilerini içeren kendi talepleri konusunda çizilen sınırlara -belli yetmezlikleri içerse de- kitlesel karşı koyuş dinamiklerini gösteriyor. (Gezi İsyanı'nda Alevilerin yoğunluğu ve diğer kitlesel merkezi Alevi mitinglerine bakılabilir.) Bunun yanında devletin Alevi kitleleri daha fazla sistem

içine çekme çabası, Alevi kitlelerin Kürt ulusal mücadelesi dinamikleriyle belli oranlarda yakınlaşma eğilimidir. Ve elbette bunda Kobanê'deki direnişin ciddi bir payı olduğu inkâr edilemez.

Oyunun bitmediği Osmanlı'dan devralınan senaryolar, TC egemenlerinin "usta" ellerinde yeniden yazılıyor ve egemenler bir yandan "açılım" diyerek yüzlerinin gülen kısmını sunarken, diğer yandan da toplum tahayyüllerine uygun şekillenişin zeminini hazırlıyorlar.

Ciddi kırılma, taleplerin Sünni kitlelere de sahiplendirilmesiyle gerçekleşecek

Tek başına inanç ve ibadetlerinin egemen inanca farklılığından değil, ülkemizde ezilen bir inanç olması dolayısıyla zorbalığa, zulme karşılığı içeren Aleviliğin, bu ezilmişlikten gelen "devrimci" dinamiğini öz taleplerini sahiplenmek noktasında birleşik, kitlesel bir demokratik hareketi örgütlemeye seferber ettiği

Alevilerin talepleri ve öz örgütlenmeleri noktasındaki hareketliliği ve Kürt ulusal mücadelesiyle yakınlaşma eğiliminin devlette yarattığı korkunun bir diğer kırılma noktası da şovenizm zehriyle zihinleri bulanmış olan Sünni kesimlerin de nasıl bu mücadelenin destekleyicisi, hatta sahiplenicisi olacağı tartışmasıdır.

aşamada devletin gizli-açık bütün saldırılarının dozajının artacağı, şeklinin değişeceği -arttığı ve de değiştiği- gerçekliğin ta kendisidir.

Devletin gizli saldırılarının da açık olanı örgütlemek için kullanacağı 90 yıllık tarihine uygun olduğu gibi, "dindar nesil" vb. Sünni egemenliğini pekiştirecek kavramlarla oluşturulmaya çalışılan ideolojik şekilleniş bu gerçeğe açık bir kanıt sunmaktadır.

Bu bağlamda özellikle son süreçte zorunlu din derslerinin, zorunlu bir okul dönemi olan ilkokullara kadar indirilmesinde cisimleşen, cami-cemevi gibi devletin Alevileri aracılığıyla sistem içini hedefleyen saldırılara karşı koyuş özellikle Alevi kitlelerinin gündemindedir. Bunun militanlığı, kitleselliği, başarı şansı ve devleti zorlaması Alevi örgütlerinin ellerinde olduğu kadar (hatta ondan daha fazla) bu soruna dokunmak ve politik olarak müdahale

etmek isteyen güçlerin de elindedir.

Alevilerin talepleri ve öz örgütlenmeleri noktasındaki hareketliliği ve Kürt ulusal mücadelesiyle yakınlaşma eğiliminin devlette yarattığı korkunun bir diğer kırılma noktası da şovenizm zehriyle zihinleri bulanmış olan Sünni kesimlerin de nasıl bu mücadelenin destekleyicisi, hatta sahiplenicisi olacağı tartışmasıdır. Nasıl Kürt sorununda, Kürt olmayanlar da gerçekleşecek kırılmaları önemsiyor ve bunun için çaba yapıyorlarsak, Alevi sorununda da Alevi olmayan (çoğunluk olarak Sünni) kesimler için aynı çaba gerekmektedir. Sistemin kırmızı çizgilerini kalın tutan dinamikler Alevilerde olduğu kadar, Sünnilerde de mevcuttur. Ve emekçi halkın ortak mücadelesine hizmet edecek devrimci dinamikler de AKP-CHP nezdinde bölünmüş olan bu kesimlerin buluşmasından geçmektedir.

Aleviler onbinlerle Kadıköy'e aktı

Kartal: Alevi örgütlerinin çağrısı ile bir araya gelen kurumlar tarafından örgütlenen "Eğitimde Gericiliğe Karşı Büyük Alevi Mitingi" on binlerce Alevinin, yöre derneklerinin, devrimci kurumların, Alevi örgütlenmelerinin ve sanatçıların da katılımıyla gerçekleştirildi.

Milletvekillerinin, siyasi parti temsilcilerinin, demokratik kurumların temsilcilerinin de katıldığı mitinge ayrıca Gezi şehitlerinin aileleri ile direnişteki Maltepe ve Ülker işçileri de katıldılar. Haydarpaşa Numune Hastanesi'nden başlayan yürüyüş kolunda içlerinde HDP, KESK, DHF, SES'in de olduğu kurumlar yer alırken

Söğütluçeşme kolunda ise içlerinde PSAKD, ABF, BHH, Kaldıraç ve Partizan'ın da olduğu kurumlar yer aldı.

Partizan korteji yürüyüşe, "Zorunlu din derslerine, asimilasyona karşı birleşelim! Örgütlenelim" yazılı pankart ile katılırken "Dersim, Maraş Roboski, unutulmaz hiçbirisi", "Sivas'ın katili patron-ağa devleti" vb. sloganlar atıldı.

Miting programına semah gösterisi ile başlanırken, açılış konuşmasını ABF Genel Başkanı **Fevzi Gümüş** yaptı. Gümüş konuşmasında yüzyıllardır inkar edilen, katliamlarla yerinden yurdundan edilen, sistematik

olarak asimilasyon politikalarına maruz kalan Alevilerin özgün kimlikleriyle eşit yurttaşlık ve onurlu bir yaşam için bir araya geldiklerini belirtti.

Alevilerin; Diyanet'in kaldırılması, eğitimin laik hale getirilmesi ve Alevilerin eşit yurttaşlık haklarının tanınması taleplerinin yerine getirilmesi gerektiğini kaydeden Gümüş, 13 Şubat'ta derslerin boykot edeceklerini duyurdu. Mitingde ayrıca, Eğitim-Sen Genel Başkanı

Kamuran Karaca, Alevi Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı **Rıza Eroğlu**, Alevi Vakıfları Federasyonu Genel Başkanı **Remzi Akbulut** da birer konuşma yaparken bileşenler adına açıklamayı ise ABF Genel Başkan Yardımcısı **Baki Düzgün** okudu. Düzgün'ün açıklamasının ardından ise mitinge katılan sanatçılar hep bir ağızdan deyiş ve türküler söylerken miting 13 Şubat'ta gerçekleşecek ders boykotuna çağrı yapılarak sonlandırıldı.